Ozan Bindebir (Yüksel Kılıç)

ÖZGEÇMİŞ

Asıl adı Yüksel KILIÇ olan ozan, 12.05.1960 yılında Tokat İli, Artova İlçesi'ne; şu anda ise Yeşilyurt İlçesine bağlı olan Karaoluk Köyünde doğdu. Babasının adı Haşim, annesinin adı Sultan'dır. İlk şiirini on bir yaşında yazdı. Ortaokulu bitirdikten sonra maddi imkânsızlıklar yüzünden öğrenimine devam edemedi. Fakat okumayı ve araştırmayı her zaman sürdürdü.
On yedi yaşında bağlamayla tanıştı. Yirmi yedi yaşına kadar serbest işlerde çalıştı. Bir yandan da çaldı, söyledi. 1987 yılında Turhal Halk Eğitim Merkezi'nden bağlama dalında sınavla "Usta Öğreticilik Belgesi" aldı. Aynı yıl Turhal Halk Ozanları Kültür ve Musiki Derneği'nde bağlama öğretmenliği yaptı. 1988 yılında Ankara'da Orman Genel Müdürlüğü'nde işçi olarak işe başladı ve hâlen bu kurumda santralci olarak çalışmaktadır.
Evli ve iki çocuk babasıdır.

1998 yılında Ozanlar Vakfı'na üye oldu, faaliyetlerini bu Vakıf kapatılıncaya kadar burada sürdürdü. 2004 yılında Ozanlar Birliği Kültür Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı ve ilk genel kurulda yönetime seçildi. Şu anda Derneğin Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir. Ozanlar Vakfı-2003, Ozanlar Birliği- 2005 ve 2006 Şiir Antolojilerini yayıma hazırladı. Birçok dergi ve antolojilerde şiirleri yayımlandı. 200 civarında hece ölçülü şiiri mevcuttur. Şiir tekniğini iyi derecede bilen bir ozandır. Kişisel şiir kitabını çıkarma hazırlığı içindedir.

2001 yılında Hacıbektaş Belediyesinin açtığı "Lâiklik" konulu şiir yarışmasında hece vezni şiir dalında birincilik ödülü aldı. T.R.T.'de radyo programları yaptı ve beğeniyle dinlendi.
Başka birçok etkinlik ve konserlerde yer aldı. Şiirleri, sosyal içerikli ve sevgi şiirlerinden oluşmaktadır. Değişik konularda da şiir üretmiştir.

Özgürlük, demokrasi, evrensel duyarlılık, Atatürkçülük, insan ve doğa sevgisi, emeğe saygı duymak ve haksızlıklara baş kaldırabilmek… O'nun temel ilkeleridir.

Bu dik duruşu nedeniyle bir ozan arkadaşı tarafından kendisine “İsyani” mahlası verildi. Bu
mahlası kısa bir süre kullandı. Bu mahlası kullanan başka bir ozan olduğunu anlayınca
artık kullanmadı.

Mütevazi bir kişiliğe sahip olan ozan, “Ozan gibi bir ozanın binde biri kadarım” dediği için
kendisine “Bindebir” mahlası verildi, ozan da memnuniyetle kabul etti. Zaman-zaman
mahlas olarak adını da kullanmaktadır.

2007 yılında Hacıbektaş Belediye Başkanlığı, Anma Komitesi ve Kültür Bakanlığı’nın ortak
davetiyle Hacı Bektaş Veli’yi Anma Etkinliklerine sanatçı-ozan olarak katıldı ve ilgiyle
izlendi.

AĞLADIM

Dün akşam senin resmine,
Hasretle baktım, ağladım.
Elim kırılsaydı keşke,
Ateşte yaktım, ağladım.

Unutmak isterken sözde,
Taht kurdun yürükte özde.
Ben yanmışım gibi közde,
Eridim, aktım, ağladım.

Tuzlar ekildi yarama,
Bir sızı düştü şurama.
Elimdeki sigarama,
Çakmağı çaktım, ağladım.

Bindebir’im sanki n’ettim,
Kendimi yaktım tükettim.
Anladım ki hata ettim,
Kafaya taktım, ağladım.

AKLIMI YİTİRDİM

Dostlar aklımı yitirdim,
Deli oldum diyemedim.
Ömrümü yedim bitirdim,
Bir sözümü yiyemedim.

Başıma ne dertler açtım,
Aşkın şarabından içtim.
Mest olup kendimden geçtim,
Kırk senedir ayamadım.

Gözyaşıma kanlar kattım,
Çamurdan çamura battım.
Dikenler üstüne yattım,
Acısını duyamadım.

Nazlı yâri eller aldı,
Bana bir sevdası kaldı.
Ömrümden bir ömür çaldı,
Yine yâre kıyamadım.

Ölüm fermanım yazıldı,
Mezarım bile kazıldı.
Dertler sıraya dizildi,
Bindebir'im sayamadım.

ANAM

Kâinattan büyük derdin var gibi,
Günden güne solar, kurursun Ana'm!
Samyeline karşı dağda kar gibi,
Her gün ılgıt -ılgıt erirsin Ana'm!

Ben bildim bileli gülmedi yüzün,
O güzel yüzünden gitmedi hüzün,
Kahrınan tükendi gecen, gündüzün;
Kaderine küser durursun Ana'm!

Saçların kar gibi, dişin dökülmüş,
Nerde fidan boyun, belin bükülmüş,
Her gün ilmek- ilmek ömrün sökülmüş,
Gördüm yoluna zor yürürsün Ana'm!

Ne derdin var söyle bende bileyim?
Gel yavrunu üzme kölen olayım…
Yüzün gülsün bende biraz güleyim,

Yüksel’i dertlere bürürsün Ana’m!

ANKARA’M

Seksen iki sene önce Dikmen’den,
Ata’m güneş gibi doğmuş, Ankara’m.
Karşılanmış; ilgi görmüş Seymen’den,
Karanlığı; ışık boğmuş, Ankara’m.

Takvim yirmi yedi, ayda Aralık,
Güneş doğmuş; uçup gitmiş karanlık.
Esaret zor, ölmek ise bir anlık;
Ölmek; esarete yeğmiş, Ankara’m.

Polatlı’ya kadar gelmiş Yunanlar,
Memleketi garip, yalnız sananlar.
Karşısına durmuş kurşun sunanlar;
Ne onlara boyun eğmiş, Ankara’m.

Burayı başkente uygun görmüşler,
Halkı yönetmeyi halka vermişler.
Lâik Cumhuriyet Devlet kurmuşlar;
Doğrusu her şeye değmiş, Ankara’m.

Frigya Kralı Midas’tan beri,
Galat, Roma, Lidya, Pers ve Medler’i.
Hititlere varır gidince geri;
Beş bin yıllık kültür yığmış Ankara’m.

Bin dört yüz iki’de Çubuk Ovası,
Yıldırım Beyazıt- Timur kavgası…
Yiğitlerin göğe çıkmış nidâsı;
Kimi ölmüş, kimi sağ’mış, Ankara’m.

İyi günler kötü güne çevrilmiş,
Seksen dört yıl önce yanmış kavrulmuş,
Rüzgâr esmiş, kül kül olmuş, savrulmuş;
Duman duman göğe ağmış Ankara’m.

Hirfanlı, Sarıyar, Çatalağzı’ndan,
Çubuk’tan, Bayındır, Kurtboğazı’ndan,
Işığımla suyum var en azından;
Yine bugün yağmur yağmış, Ankara’m.

Kemir, Ankara ve Seben Çayları,
Her yıl coşar gider bahar ayları.
Yıldırım’la, Işık, Aydost dağları;
Ne yüksek, ne şirin dağmış, Ankara’m.

Yaylalar, Tuzgölü, Mürted Ovası,
Hüdayda, miskettir oyun havası.
Beyaz keçi, yeşil armut gıdası;
Meyve, sebze, bahçe, bağmış Ankara'm.

Bedesten, Akköprü, Kale, camiler,
Selçuklu, Osmanlı çok mimâriler.
Gâvurkale var ki orda Etiler;
O zamanlar başka çağmış, Ankara'm.

Ozan Yüksel eder senin methini,
Agustus Tapınak, Belkıs Sütunu…
Etnoğrafya; on beş sene yatanı;
Anıtkabre ancak sığmış, Ankara'm.

ARTIK SEVMEYECEĞİM

Sevmek; ıstırapsa, acı çekmekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.
Sevgi dilenerek, boyun bükmekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

Gülü koklamadan diken dermekse,
Gerçeği görmeyip, hayal görmekse…
Gün gelip o yâri ele vermekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

Sevilenler saygı duymuyor ise,
Sözlerim sözüne uymuyor ise.
Yüksel'i adamdan saymıyor ise,
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

AŞK BENİ

Tanıştığım günden beri,
Aşk beni ne hâle koydu?
Hak yoluna koydum seri,
Her günüme çile koydu.

Estikçe sevdanın yeli,
Gezerim divane, deli.
Aktıkça gözümün seli;
Aldı beni sele koydu.

Oldum derdin derbederi,

Kaldım bir kemik bir deri.
Görenler sanır serseri;
Beni dilden dile koydu.

Yüksel'im inan sözüme,
Uyku girmiyor gözüme.
Benekler düştü yüzüme;
Çiçek gibi sola koydu.

AŞK VE SEVGİ

Aşk sahte duygudur sakın kanmayın,
Aslı olan yine sevgidir sevgi.
Aşka güvenerek aman yanmayın,
Yaslı olan yine sevgidir sevgi.

Aşk; coşkun akışlı bahar selidir,
Kor gibi yakışlı bir sam yelidir,
Çok haşin bakışlı, biraz delidir;
Uslu olan yine sevgidir sevgi.

Aşkın işi her gün övünmek ile,
Sevgi bir başkadır güvenmek ile.
Aşk ölürse gelmez dövünmek ile;
Nesli olan yine sevgidir sevgi.

Söyleyeyim bende kalmasın vebal,
Aşkta hayal vardır, sevgide cemal.
Aşk, susar amaca erice derhal;
Sesli olan yine sevgidir sevgi.

Sevgi aratırmış, aşk onu arar
Aşksız sevgi olsa hiç neye yarar?
Yüksel orta yerde kılmışım karar;
Soslu olan aşk-ı sevgidir sevgi.

AŞKIN BENİ YARALAR

Bilemezsin güzelim
Aşkın beni yaralar.
Yanakları gamzelim,
Aşkın beni yaralar.

Saçın sırma tel gibi,
Kaçma benden el gibi!
Gözüm yaşı sel gibi,

Aşkın beni yaralar.

Gerdanında gül biter,
Kirpiklerin ok atar.
Kurşunlardan beş-beter,
Aşkın beni yaralar.

Yüreğimi kor eder,
Gözlerimi kör eder.
Günlerimi zar eder,
Aşkın beni yaralar.

Benden böyle kaçarken,
Ele gönül açarken,
Daldan dala uçarken,
Aşkın beni yaralar.

Yüksel sana vurgundur,
Sanma küskün, dargındır.
Deli gönül yorgundur,
Aşkın beni yaralar.

ATA'M

Sen bir Mustafa'ydın erdin Kemal'e
İlim ne demektir, bildirdin Ata'm!
Bayrağım kavuştu yıldız, hilâle
Milletin yüzünü güldürdün Ata'm!

Hainler dolmuştu saray tahtına,
Güneş gibi doğdun Türk'ün bahtına.
Zalim düşman eremeden ahtına,
Kara bulutları kaldırdın Ata'm!

Trablusgarp savaşında; Tobruk'ta…
Arıburnu'nda yiğitlik dorukta…
Anafartalar'da, Bitlis'te, Muş'ta;
Düşmana haddini bildirdin Ata'm!

Sakarya'da yaptın Meydan Savaşı
Kocatepe tanık; hem dağı, taşı.
Dumlupınar'da bir Kumandanbaşı,
Zalime dersini aldırdın Ata'm!

Önce ihtilâldi, sonra inkılap,
Sultanlık son buldu, bitti ıstırap.
Halkımın bahtından silindi azap,
Kara cehaleti kaldırdın Ata'm!

Seninle var oldu; bu hürriyetim,
Seninle var oldu; Cumhuriyetim,
Sana minnettardır benim milletim,
İnsanlıktan nasip aldırdın Ata'm!

Bir deha sığar mı kâğıt, kaleme?
Ne gerek var bundan fazla kelâma?
Devrimlerin ibret dünya, âleme,
Gönlümüze sevinç doldurdun Ata'm!

Yüksel'im yürekten Atatürk'çüyüm,
Ben şoven değilim, ama Türkçüyüm..
Hem lâik, hem halkçı, özgürlükçüyüm,
Bana doğru yolu bildirdin Ata'm!

AZRAİL'E

Ben ölürken alma canı,
Yiğit isen gel şimdi al!
Razı ettim Yaradan'ı,
Yiğit isen gel şimdi al!

Olmak için Hakk'a nail,
Ben ölüme oldum kail.
Sözüm sana ey Azrail,
Yiğit isen gel şimdi al!

Derilerim büzüşmeden,
Eller bana gülüşmeden,
Yıkılıp da ben düşmeden
Yiğit isen gel şimdi al!

Özüme ateş atmadan,
Bedenimi kanatmadan,
Bu işe hile katmadan,
Yiğit isen gel şimdi al!

Bindebir'im bir bak bana,
Şimdi gücüm yeter sana.
Bu cihandan o cihana,
Yiğit isen gel şimdi al!

BABA

Anımsadım yine her bir anını,

Aldı beni kara düşünce, Baba!
Çalılar çizmişti dört bir yanını,
Saplanıp da kara, düşünce, Baba!

Samanlıkdere'den kestin odunu,
Zalim baltaladı kolun-budunu.
Bulamazsın anam gibi kadını,
Şikâyet eyleme eş'ince, Baba!

Kızılgüney, köy fazla ıraktı,
Gözlerinde keder, feryat, firaktı.
Yüksekçe kayalar sana duraktı,
Kan-terin içinde pişince, Baba!

Karlar, kaç kol idi şakaklarına,
Buzlar, mühür idi dudaklarına.
Bez sarardın ayak parmaklarına,
Ayağın morarıp şişince, Baba!

Bazen çoban idin, bazen sığırtmaç
Her çalı bir yerden açardı yırtmaç.
Bir gün tok gezersen, ikinci gün aç
Dağların başından aşınca, Baba!

Tabanların yarık idi nasırdan,
İki çulun yine biri hasırdan…
Farkın neydi sanki köle, esirden?
İstenen her emre koşunca, Baba!

Saman kıt olunca geven keserdik,
Üter, çarpar, deste deste basardık.
Bazen tartışırdık, bazen küserdik;
Sabrımız tükenip, taşınca, Baba!

"Ağaç dikin" diye vererek öğüt,
Deringöl'e diktin kavakla söğüt.
Götürmüştü seller, yakmıştın ağıt,
Derenin suları coşunca, Baba!

Hayvan dıçkısını suya bulardık,
Kavaklara boya gibi çalardık.
Gölet yapar zorla fidan sulardık,
Yemlek'te hep boşu boşunca, Baba!

Yazın sıcağında yanar solardık,
Arpa boy atmazdı, elle yolardık.
Sen yoksan tarlaya tırpan çalardık,
Neylersin iş başa düşünce, Baba!

Zam gelir derdine dertler katardın,

Pahalıya alır, ucuz satardın.
Eve gelir bize çalım satardın,
Söyleyim bunları peşince, Baba!

Hakkını helal et, bunu bileyim
Söyle sen gülmeden nasıl güleyim?
Seni çok üzdümse özür dileyim
Eski dertlerini deşince, Baba!

Halimi bilmeyen, belki bilen var
Bu sözümde söyle nerde yalan var?
Sözüme ağlayan, hem de gülen var
Dertlerim başımdan aşınca, Baba!

Ne tarifi vardı, ne söz yeterdi
Sanmasınlar destan bur'da biterdi.
Hep anlatsam beş yüz dörtlük tutardı,
Yüksel böylesine coşunca, Baba!

BAĞLAMA'M

Pençe vurup yaraladım döşünü,
Bir gün bana saldırmadı bağlamam.
İtaatle yapar gider işini,
Hiç başını kaldırmadı bağlamam.

Düzen verdim kulağını bükerek,
Tellerini çok kopardım çekerek.
Dert bölüştüm ona derdim dökerek;
Başka alet çaldırmadı bağlamam.

Sanma göğsü olmayınca; kayıktır,
Ne kayıktır, ne de ağaç yayıktır.
Rüşvet yemez ondan içi oyuktur;
Göbeğini doldurmadı bağlamam.

Sesi güzel çıksın, diye tellendi,
Perdesini okşadıkça dillendi.
Yüksel gibi yavaş yavaş kellendi;
Yenisini aldırmadı bağlamam.

BARIŞ OLUR MU?

Yönetenler; yoksul hakkını her gün,
Yiyecekse eğer barış olur mu?
"Bu bizden değildir, edelim sürgün",

Diyecekse eğer barış olur mu?

Usta öldü, çürük yaptık binayı,
Rantçılar çoğaldı, çöktü sanayi,
Oyumuzu alan bizi enayi,
Sayacaksa eğer barış olur mu?

Aramıza nifak sokup bölenler,
Bizim insanımız bunca ölenler.
Ülkemizi; yetim hakkı çalanlar,
Soyacaksa eğer barış olur mu?

İsterim ki herkes doyup, yetine
Hırsız; düşman olmuş öz milletine.
Timsahlar saldırıp insan etine,
Doyacaksa eğer barış olur mu?

Kirli savaşlarla nice insana,
Kıyıyor zalimler, bakın şu kana.
Hukuk tanımazlar yine şeytana,
Uyacaksa eğer barış olur mu?

Afyon katmasınlar benim kanıma,
Gerçeği bilenler gelsin yanıma.
Dünyamı karartıp, tatlı canıma,
Kıyacaksa eğer barış olur mu?

Değer verilmezse alın terine,
Dertlerimiz her gün iner derine.
Çıkarcılar bizi aptal yerine,
Koyacaksa eğer barış olur mu?

Yüksel'im söyledim sözü özünden,
Düşmanımı tanır oldum gözünden.
Söz verenler yarın yine sözünden,
Cayacaksa eğer barış olur mu?

BARIŞ PİRİMDE
(İç kafiyeli, iki ayaklı şiire örnek)

Gönülleri fetheylemek maharet,
Özde barış, hâlde barış Pir’imde.
Sevgilere, dostluklara işaret,
Gözde barış, gel’de barış Pir’imde.

Muhabbetin duvarını örünce,
Tam yetmiş üç milleti bir görünce,
Sevgi ile yanıp tütmüş ömrünce;

Közde barış, külde barış Pir’imde.

Pir’in yolu; sevgi, barış yoludur
Öylesine yüce, öyle uludur.
“Ele, bele, dile” sahip yoludur
İzde barış, yolda barış Pir’imde.

Ezilse de hiç kimseyi ezmemiş,
Nefsi ile savaşmaktan bezmemiş,
Hoşgörüden asla uzak gezmemiş,
Sözde barış, dilde barış Pir’imde.

Sahip çıkmış konuştuğu lisana,
Hoşgörüyle yetmiş ancak ihsana.
Secde etmiş; “Kâbe’m” diye insana,
Tezde barış, ilde barış Pir’imde.

Aslan ile ceylan aynı kucakta,
Kin, erimiş sevgi denen ocakta…
Ağustos’un on altısı, sıcakta
Yazda barış, yılda barış Pir’imde.

Sevgi ile yola geldi kemler de
Yüksel söyler muhabbette, demlerde…
Kadın, erkek semah döndük cemlerde,
Sazda barış, telde barış Pir’imde.

BARIŞA ÇAĞIRIR BİZİ

Bir yanında aslan, bir yanda ceylan
Duruşun; barışa çağırır bizi.
Sevgi muhabbetle gönülde olan
Yarışın; barışa çağırır bizi.

Barış güvercini, dostluk elisin
Gönüllerde coşan sevgi selisin,
Hoşgörü âşığı Bektaş Veli’sin…
Görüşün; barışa çağırır bizi.

Göğüs gerdin yağan kar’a, doluya
Horasan’dan geldin Anadolu’ya.
Elini uzatıp cemde doluya,
Verişin; barışa çağırır bizi.

Bülbül şakır gibi gonca güllere,
Seninle can geldi yanmış küllere.
Kılıç kullanmadan tüm gönüllere,
Girişin; barışa çağırır bizi.

Kıymet verip müspet ilim, irfana
Vatana, millete, bir de lisana…
“Kâbe’m” diye secde kılıp insana,
Varışın; barışa çağırır bizi.

Yolundayım hiçbir zaman bezmeden,
Yüksel bir hiç imiş seni sezmeden…
Ezilsen de yine asla ezmeden,
Barışın; barışa çağırır bizi.

BAŞÇOBAN

Açgözlü bir çoban vardı,
Heybesini basıp gitti.
Baş çobanlık imiş derdi,
Dört bir yanı kasıp gitti.

Bırakmadı ayılsınlar,
Hep sürüden sayılsınlar.
Şöyle serbest yayılsınlar,
Özgürlüğü kısıp gitti.

Gökyüzüne bulut ağdı,
Dolu gibi kurşun yağdı.
Zannetmeyin güneş doğdu,
Hava böyle pusup gitti.

Sürüleri güneş tuttu,
Doymak nedir, bak unuttu.
Parçaladı kurtlar yuttu,
Yarısını kusup gitti.

Yaralı bir koyun vardı,
Neden sonra çoban gördü.
Sağ yanını iyi sardı,
Sol yanını kesip gitti.

Gündüzün göz göre-göre
Leş doldu dağ ile dere.
Dedim: Çoban böyle nere?
Tüfeğini asıp gitti.

Çoban şimdi Armutlu'da,
Gelecekten umutlu da.
Gerçi çoban çok mutlu da,
Bindebir'im küsüp gitti.

BEN SUÇLU DEĞİLİM!

Aşkım!
Beni suçlu görüyorsan eğer;
Ben suçlu değilim!

Gözlerim suçlu;
Senden başkasını görmediği için.

Ellerim suçlu;
Ellerine uzandığı için.
Evet! Evet!
Ben suçlu değilim!

Dudaklarım suçlu;
Sana dokunmak istediği için.

Dilim suçlu;
'Seni seviyorum' dediği için.
Ben suçlu değilim!

Ayaklarım suçlu;
Sana gitmek istediği için.

Beynim suçlu;
Seni hafızadan silemediği için.
En büyük suçlu da kalbim;
Senden başkasını sevemediği için.
Ben suçlu değilim!

Yüksel KILIÇ-12.05.2003

BEN HALKIMIN OZANIYIM

Korkutamaz beni zulüm,
Ben halkımın ozanıyım.
Ne işkence, ne de ölüm
Ben halkımın ozanıyım.

İkrar verdim, dönemem ben
Meşaleyim, sönemem ben.
Zalimlere kanamam ben,
Ben halkımın ozanıyım.

Çıkarcılar çıksalar da,
Boynuma ip taksalar da,

Ateş verip yaksalar da,
Ben halkımın ozanıyım.

İlim, irfan benim yolum
Bağlanamaz elim kolum.
Öter sazım, söyler dilim
Ben halkımın ozanıyım.

Kararsa da her bir günüm,
Aydınlığa doğru yönüm.
Feda olsun tatlı canım,
Ben halkımın ozanıyım.

Diri-diri yüzseler de,
Kurşunlara dizseler de,
Zalimler çok kızsalar da,
Ben halkımın ozanıyım.

Bir gerçeğim, düş olamam
Haksızlara eş olamam.
Bindebir'im taş olamam;
Ben halkımın ozanıyım.

BENİM ÜLKEM

Memleket hâlini sormayın bana,
Yediler, yuttular benim ülkemi.
Özü insan olan dayanmaz buna,
Çıkmaza attılar benim ülkemi.

Ezilenler varsa, mutlak ezen var.
Evsiz- barksız, açık, çıplak gezen var.
İntihar eden var, candan bezen var;
Perişan ettiler benim ülkemi.

Her köşe başına dilenci dolmuş,
Her yan sahtekârla yalancı dolmuş,
Meclis'e düzenci, plancı dolmuş;
Ne hâle ittiler benim ülkemi.

Derler: "Yüksel fazla ileri gitme,
Çoktur ispiyoncu, yalancı, fitne"
Haksıza, yolsuza gel isyan etme,
Bir pula sattılar benim ülkemi.

BİLİM; DİNİMDİR

Hurafeyle olmaz işim,
Yok şeytanım, cinim benim.
Dünya halkı vatandaşım;
Müspet bilim; dinim benim.

Bütün gerçek bu evrende,
Tanrı benim hep çevremde,
Ben bulunca beni bende;
Aydınlandı günüm benim.

Altı günde yaratılış;
Bu nasıl güç, bu nasıl iş?
İnanılan çoğu yanlış,
Bu yoldadır kanı'm benim.

Evren her an döndü çevrim;
Gerçekleşti türlü evrim.
Düşüncemde yaptı devrim;
İlim ile fen'im benim.

Düşüncemden dönmüyorum,
Korkmuyorum, sinmiyorum.
Masallara kanmıyorum;
Hakikate yönüm benim.

Yüksel'im her bildiğim kâr,
Bilgi bana en sadık yâr.
Cehaletle savaşım var;
Çevrilse her yanım benim.

BİR YALAKA OLAMADIM

Çileyinen geçti günüm,
Bir yalaka olamadım.
İnanınki çok üzgünüm,
Bir yalaka olamadım.

Gıcılayan arabaya,
Binmeyince kaldım yaya.
Emeklerim gitti zaya,
Bir yalaka olamadım.

Ağam, paşam, beyim deyip
Haram bile olsa yeyip…
Birazcıkta boyun eğip;

Bir yalaka olamadım.

Eleştirip yermek niye?
Karışmazdım hiçbir şeye.
Hep doğruluk olsun diye;
Bir yalaka olamadım.

Nasıl düzen, nasıl hayat?
Yatamadım bir gün rahat.
Demek bende tüm kabahat;
Bir yalaka olamadım

Zehir ettim tatlı aşı,
Kafama çok vurdum taşı.
Yüksel’im kırk ettim yaşı,
Bir yalaka olamadım.

BİRGÜN OLURSA EĞER

Dünyada barış ve kardeşlik olur,
Yüreklerden kini silersek eğer.
İnsanlar savaşı gereksiz bulur,
Özgür yaşamayı bilirsek eğer.

Ülkeler arası sınır kalkarsa,
Kutsal tabuları insan yıkarsa.
Erdemli olana sahip çıkarsa,
Çağa göre çağdaş olursak eğer.

Vatanımız bütün dünya olursa,
Bir tek lisan, bir tek para kalırsa.
İnsanlar bilimi son din bilirse,
Bu erdemli yolu bulursak eğer.

Dikilirse bir tek bayrak cihana,
Olmaz ise dil, din, mezhep bahane.
Bu dünya cennetten olur şahane,
Cehaleti kökten yolarsak eğer.

Dünya nimetini hakça bölersek,
Hakkımız olana razı olursak.
İnsanca yaşamak nedir, bilirsek;
Bencillikten uzak kalırsak eğer.

Bindebir'im dilde sözüm kalmazsa,
Yanlışı yermeye lüzum kalmazsa.
Ellerin malında gözüm kalmazsa;
İstenilen şeyi alırsak eğer.

BİTMEYEN AŞK

Bahtımın güneşi, gözümün nuru,
Sensiz gözüm yaşı diner mi sandın?
Gönlümün meleği, ey güzel huri;
Sen beni aşkından döner mi sandın?

Yıldırım misali gönlüme aktın,
Kavurdun bağrımı yaktıkça yaktın.
Sonunda dünyamı başıma yıktın;
Sevip ayrılmayı hüner mi sandın?

Şu dertli sinemi yaktın, pişirdin
Aklımı başımdan aldın, şaşırdın.
Dalımı, kolumu yere düşürdün;
Beni yıkılmayan çınar mı sandın?

Gözün yüksektedir görmez engini,
Dilerim mutlu ol, bulup dengini.
Benim gönlümdeki yürek yangını,
Üstünü kapatsam söner mi sandın?

Seni görüyorum her gün düşümde,
Sevdanın yelleri eser başımda.
Kar basarım, erir gider döşümde;
Yüksel'i yanarken donar mı sandın?

BİZİM HÂLİMİZ

Herkese ayandır bizim hâlimiz,
Yarı aç, yarı tok dolanıyoruz.
Gözümüz görür de yetmez elimiz,
Zengin yiyor biz de yalanıyoruz.

Hâlden bilmedikçe zalim namertler,
Sardı içimizi onulmaz dertler.
İnsan sayılmıyor parasız fertler,
Çamurdan çamura beleniyoruz.

Oy'umuzla oyum-oyum oydular,
Çalışan aç kaldı, onlar doydular.
Hem yönetti, hem de sefil koydular;
Hastanede bile dileniyoruz.

Mademki bizimde vatanımız var;

Niçin sokaklarda yatanımız var?
"Çağ atladık" nutku atanımız var;
Ot yiyoruz, çaydan sulanıyoruz.

Bindebir Ozan’ım susar sanmayın,
Ozanlar halkına küser sanmayın.
Kılıcımız her dem keser sanmayın,
Kör bıçağız ama bileniyoruz.

BOŞU BOŞUNA

Bu gönlümü zalim yâre bağladım,
Yıllardır üzüldüm boşu boşuna.
Bahar seli gibi coştum çağladım,
Bulanıp süzüldüm boşu boşuna.

Virandır gönlümün köşkü, sarayı
O yârden hediye giydim karayı.
Açtı da sarmadı azgın yarayı;
Derdiyle ezildim boşu boşuna.

Yüksel’im hâlimi kime söyleyim?
Umutlarım suya düştü neyleyim?
Bende Mecnun gibi çöl mü boylayım?
Nüfusa yazıldım boşu boşuna.

BU SENE

Bu derdi kederi atayım derken,
Dertler hep üstüme geldi bu sene.
Aşkından derbeder olduğum güzel,
Perişan hâlime güldü bu sene.

“Sesini duymazsam ölürüm”, derdi
“Unutmak yok” dedik, yeminler verdi.
Gözü aydın olsun, murada erdi;
Gönül defterinden sildi bu sene.

Ne kaybettim bilmem neyi ararım,
Çok sevdim de çok mu oldu yararım?
Her geçen gün benim büyük zararım;
Ömrümü yarıya böldü bu sene.

Titriyor dizlerim, tutmuyor elim
Her bir omurgadan kırıldı belim.
Bir hayırsız için garip Yüksel’im,

Kalan dört saçını yoldu bu sene.

BUDALA SAYDILAR

Fazla turap ola ola,
Budala saydılar beni.
Başımı koydum bu yola.
Kenara koydular beni.

“Yeşil ekin göğ”dediler,
“Hiç pişmemiş, çiğ”dediler,
“Buğday vermez tığ” dediler;
Samana yoydular beni.

Acı acı sözler gibi,
Öze düşmüş közler gibi,
Tezgâhtaki sazlar gibi;
İçimden oydular beni.

Herkesi bağrıma basıp,
Helâlde ararken nasip…
Gıybetime asıp, kesip
Bin parça kıydılar beni.

Yüksel’im geçti günlerim,
Ben çalarım, ben dinlerim.
Sazdan önce ben inlerim,
Ne zaman duydular beni?

BUGÜN

Sen gidince garip kaldım ben yine,
Zindana sürülmüş gibiyim bugün.
Bir başka hüzündür çöktü gönlüme,
Dünyaya darılmış gibiyim bugün.

Ayrılığa olan bu isyanımdan;
Vazgeçtim sevdiğim tatlı canımdan…
Omuzlarım düştü; kalkmaz yanımdan
Aylardır yorulmuş gibiyim bugün.

Dudak gülkurusu, boyu fidanım
Yeşil üzüm gözlüm, buğday gerdanım…
İnan, buz kesildi bütün bedenim;
Kefene sarılmış gibiyim bugün.

Senin hasretinle benzim sarardı,
Dediler:”Sevseydi seni arardı!”
Başım bir hoş döndü, gözüm karardı
Beynimden vurulmuş gibiyim bugün.

Yüksel’im savruldum aşkın yelinde,
Asar öldürürsün zülfün telinde.
Sanki idam için hâkim elinde,
Kalemim kırılmış gibiyim bugün.

BULUNMAZ

Söyle Yüksel, neden yüksek uçarsın?
Sonra düşersin de parçan bulunmaz.
Meze hazırlarsın, rakı açarsın,
Yemek pişirmeye salçan bulunmaz.

İkamet edersin bir göz odada,
Evin mi var, filan parsel, adada.
Yine gözün; giyim, kuşam, modada;
Mark, doların, altın külçen bulunmaz.

Aklın yoktur, ele akıl verirsin
Nerde güzel görsen, yanar erirsin.
Manken gibi kostak kostak yürürsün,
Boyun bosun, güzel kalçan bulunmaz.

Sanma ki dünyada daim kalırsın,
Bu dünyaya geldin, bir gün ölürsün.
Bir kör bıçak ile tıraş olursun,
Sabun köpürtmeye fırçan bulunmaz.

Kılıç Yüksel çok azını söyledim,
Zannederler bir tevazu eyledim.
Aşık gibi derya, umman boyladım,
Sanki aşk badesi içen bulunmaz.

CUMHURİYET GELDİ

Felsefenin özü Cumhuriyetti,
Sekiz asır evvel Pir’imle geldi.
Esarete karşı bir hürriyetti,
Namusum, şerefim, ar’ımla geldi.

Bilimle gitmezsen karanlıktı yol,
Hem de “ele, bele, dile sahip ol”.

“Hoşgörüyle yaşa, sevgi ile dol”
Diyen dilde farklı terim’le geldi.

El; vatan, bel; nesil, dil ise lisan
Sevgi dinimizdi, Kâbe’miz insan.
Kadın, erkek eşit idi her bir can;
Böylesine çağdaş yorumla geldi.

İki yüce insan ilim doluydu,
Atatürk’ün yolu, Pir’in yoluydu.
Tutunacak sağlam dalı, koluydu;
Paşa’mla, halkımla, erimle geldi.

Pir’in Dergâh’ında karar verildi,
Cemalettin Bey’le çok iş görüldü.
Asker toplatıldı, yardım derildi
Canımla, kanımla, serimle geldi.

Bindebir’im gördük gerçek hikmeti,
Cumhuriyet; birey yaptı ümmeti.
Bağımsızlık aşkı sardı milleti,
Damarımda olan varımla geldi.

ÇAKAL SÜRÜSÜ

Çakal sürüsüne geçit vermeyin,
Hep birlik el ele verelim hele!
Şu kirli savaşa sizde “dur” deyin,
Koşalım meydana varalım hele!

Vatanını kimden almış, bir sorun!
Barış için sizde bir kafa yorun.
Karnı hiç doymayan şu dinozorun,
Boynunu beş yerden kıralım hele!

Hiroşima halkı yandı, kavruldu
Vietnam’a hafif geldi, savruldu.
Namlular sinsice bize çevrildi;
Yumruğu masaya vuralım hele!

Körfez Savaşı’nı hiç unutmadık,
Söz verip de biz mi sözü tutmadık?
Yüz milyar doları yiyip yutmadık;
Bunun hesabını soralım hele!

Amerika ile Saddam kenefi,

Şerefsizler nerden bilsin şerefi?
Yakında Türkiye asıl hedefi;
Karşısında yiğit duralım hele!

Kanımızı emer, ondan semizdir
Sicili bozuğun nesi temizdir?
Sözde müttefiktir, başka nemizdir?
Bunları yurdumdan sürelim hele!

Yüksel'im uyumam açtım gözümü,
Barışta ararım bir tek çözümü.
Katil Amerika duysun sözümü;
Beni vuracaksa görelim hele!

ÇEKİP GİTMEZLER

Savaştan çıkmıştı Ülkem,
Böyle sorun yoktu gardaş.
Tam bağımsızlıktı ilkem,
İş bilmezler yıktı gardaş.

Nasılsa bu diplomasi,
Bırakmadı demokrasi.
Yine bizi saydı asi;
Tepemize çöktü gardaş.

Türkiye'de ekonomi,
Yok demek ki çok önemi…
Vay şunun bunun dönemi;
Canımızı yaktı gardaş.

Dedik ekonomi hasta,
Çıktı geldi Derviş Usta.
Uzman dedik bu hususta;
Dertten derde soktu gardaş.

Doktor oldu Kotarelli,
Halbuki niyeti belli.
Biz oynarken çiftetelli;
Bacağımız çıktı gardaş.

Söz verince Ayemef'e(İMF),
Kadehler kalktı şerefe.
İyice battık kenefe;
İçi dolu boktu gardaş.

Kuşattılar güzel Yurdu,
Çok yerde üretim durdu.

Bizi kalbimizden vurdu;
Ne silah, ne oktu gardaş.

Soyar gözüm baka baka,
Bir de surat yıka yıka.
Öldük kemer sıka sıka;
Yeter artık sıktı gardaş.

Mecbur olduk kasasına,
Evet dedik yasasına.
Düştük maaş tasasına;
Boynumuzu büktü gardaş.

Ne anladık bu yardımdan?
Saçımı yoldum derdimden.
Çekilip gitmez Yurdumdan;
Yüksel çoktan bıktı gardaş.

ÇIRÇIR'A GİDERKEN

Çırçır deriz bir pınarın adına,
Suya gider akşam vakti bir güzel.
Çok içilir, doyum olmaz tadına,
Çırçıra giderken baktı bir güzel.

Az zaman içinde indi pınara,
Helkeyi indirdi koydu kenara.
Güzeller dizilmiş hep sıra sıra,
Beni gördü karşı yıktı bir güzel.

Kayanın içinden Çırçır akıyor,
Ötüşüp her yandan bülbül şakıyor.
Her taraf menekşe, sümbül kokuyor
Göğsüne menekşe soktu bir güzel.

"Acelem var" dedi, sıra verdiler,
Bir süre sohbete ara verdiler,
Yüreğimi yakıp kor'a verdiler,
Süzülüp gönlüme aktı bir güzel.

Konuşup güldüler helkeler taştı,
Nasıl inkâr edem, bu gönlüm coştu.
Doldurdu suyunu hızlıca koştu,
Köyümün içine çıktı bir güzel.

Karaoluk köyüm, Tokat ilinden,
Güzelliği belli her bir hâlinden…
Çırçır suyu verse içsem elinden;

Yine yüreğimi yaktı bir güzel.

Yüksel çok översin köyümdür, diye
Kimi emmim, kimi dayımdır, diye.
Bu güzel de benim soyumdur diye,
Hani vermediler, yoktu bir güzel.

ÇOK BULUNMAZ

Hak dediğin; adalettir
Zalimlerde pek bulunmaz.
Zulüm etmek; cehalettir
Kâmillerde yok, bulunmaz.

Gafil, şaşkın gezip durma!
Hurafeye kafa yorma!
Hakkı senden uzak görme!
Uzaklarda Hak bulunmaz.

Bu siyah, şu ak demeden,
Sev insanı düşünmeden…
Bin bir türlü ayrım neden?
Sor, araştır, bak bulunmaz.

Görünmeze taşlar atan,
Yaptığına bir bak, utan!
Ölmedi bir türlü şeytan,
O'nu vuran ok bulunmaz.

Karanlığın ışığıyız,
Aydınlığın âşığıyız,
Çağın aydın kuşağıyız,
Yüksel gibi çok bulunmaz.

ÇOK MU HEVESLİYDİM OZAN OLMAYA?

Çok mu hevesliydim ozan olmaya?
İnsanların yüzü gülmüş olsaydı.
Her gün bir başka dert yazan olmaya,
Çalışan hakkını almış olsaydı?

Atatürk'ten ayrı nutuk atan var,
Parsel- parsel memleketi satan var,
Bal yutana karşı, zehir yutan var,
İnsan paylaşmayı bilmiş olsaydı.

Bir taraftan yetim hakkı çalanlar,
Hem yöneten, hem de çete olanlar,
Sömürenden türlü türlü yalanlar;
Bitseydi de sonu gelmiş olsaydı.

Hoşgörü kalmamış insanda bence,
Bitmiyor zulümler, bitmez işkence.
Kıyılır mı fidan gibi bir gence?
İnsanlar sevgiyle dolmuş olsaydı.

Okunsaydı mantık ile ilimler,
Dinlenseydi dürüst aydın, âlimler,
İnsanları yakar mıydı zalimler?
Gönülden karayı silmiş olsaydı.

Bindebir'im derdim indi derine,
Özlem duyuyorum mutlu yarına.
Haksızlık, kötülük, savaş yerine;
Dünya halkı kardeş olmuş olsaydı.

DEDİM DEDİ
(Dedim, Dedi türüne örnek)

Dedim: Beyaz tenin var mı benzeri?
Dedi: "Kar, desem de yalan değildir"
Dedim: Dudakların bir yangın yeri…
Dedi: "Kor, desem de yalan değildir"

Dedim: Senelerce seni aradım,
Dedi. "Başkasından aldım muradım"
Dedim: Aklında yok demek ki adım,
Dedi: "Var, desem de yalan değildir"

Dedim: Gel aşkımı etme kördüğüm,
Dedi: "Bir sözüm var ele verdiğim"
Dedim: Duymasınlar seni sardığım,
Dedi. "Sır, desem de yalan değildir"

Dedim: Âşığınım senden bıkmayan,
Dedi: "Âşık olmaz kendin yakmayan"
Dedim: Var mı sana dönüp bakmayan?
Dedi: "Kör, desem de yalan değildir"

Dedim: Kaçırayım, ver şu elini,
Dedi: "Çoktan oldum elin gelini"
Dedim: Unuttun mu sen Yüksel'ini?
Dedi: "Zor, desem de yalan değildir"

DEMİŞLER

Gel önlemini al, kalma zararda;
“Az ateş çok odun yakar” demişler.
Ayarla bütçeni orta kararda;
“Bol-bol yiyen, bel bel bakar” demişler.

Dil var ayırırmış gövdeden başı,
Dil var ki kesermiş kanlı savaşı.
Eğer ki yok ise ekmeği, aşı;
“Aç, elini kora sokar” demişler.

Rüzgâr olmayınca savrulmazmış çeç,
Dost arıyor isen sadık dostu seç!
Kötüye yanaşma, hep uzaktan geç;
“İtle yatan, bitle kalkar” demişler.

Yüksel toprak ol da ister taşlı ol!
İster delikanlı, ister yaşlı ol,
Gel hafiflik etme, ağırbaşlı ol;
“Ağır basar, yeğni kalkar” demişler.

DENİZDE BİR DAMLA MUTLULUK

Bi’tanem!
Seni sevmemek elimde değil
Seni seveceğim.

Sen ancak “unut” demekle yetinirsin
Unutmam için ne yaparsın ki?
Sevmemem için ne yaparsın?
Umut verip uzaklaşmaktan başka…

Sevmiyorsan kopar beni kendinden.
Yoksa bu sevdadan umut;
Çıksın beynimdeki kurt…
Kemirmesin beynimi;
Etmesin beni mankurt…

Kulaklarım çınlamasın,
Gözlerim kararmasın.
Bundan sonra bari
benzim sararmasın
dünyam kararmasın.
Haydi bana yardım et!

Hiç olmazsa ‘bitti’ deyim.
Yoksa elimde değil
Seni seveceğim.

Benim senden istediğim ne ki?
Denizde bir damla mutluluk…
Bir damla.
Sana sarılmak doyasıya,
bağrıma basmak,
dudağından öpmek,
saçını okşamak.
Çok mu zor?
Mutlu etmek,
mahfetmekten zor mu?
Haydi söyle?

Şunu iyice anladım ki;
Bu dünyada herkes kendini sever
kendisi için sever.
Ama ben seni
ikimiz için seviyorum.
Sen bilmesen de,
sen beni sevmesen de,
sen beni mahfetsen de,
Seni seveceğim!

08.09.2001-Yüksel KILIÇ

DERYA

Sen doğru yoldasın değişme sakın,
Eller ne der ise desin be Derya!
Mütevazi kalbin insana yakın,
Söyle sen melek mi nesin be Derya?

Eğer güvenir de dinlersen beni,
Üzülüp soldurma o taze teni.
Kaprisli insanlar çekemez seni,
Bırak birbirini yesin be Derya!

Bana soruyorsan söyleyim peşin,
Güzellikte yoktur bir başka eşin.
Şanslı gül dudakla o inci dişin
Arasında kalan besin be Derya!

Çalıkuşu gibi gezer durursun,
Çok sevildiğini sezer durursun,
Yürekleri ezer ezer durursun;

Ölüyü diriltir sesin be Derya!

Bir düşün âşıklar sana ne yazsın?
Giydiğin beyazdan daha beyazsın.
Sen gibi güzeller mezarım kazsın,
Cennete giderim kesin be Derya!

Yüksel'e deme ki kandırıyorsun,
Vefasız yârimi andırıyorsun.
Görünce başımı döndürüyorsun,
İşte ondan geldi esin be Derya!

DEVLET KATINDA

Devlet, ozanlara değer vermiyor,
Ozanlık kültürü yozlansın, diye.
Düşüncesi, fikri nedir sormuyor
Gerçekler toplumdan gizlensin, diye.

Hayal cennetine teslim olmuşlar,
Medet umdukları çoktan ölmüşler.
Sır kapılarında mana bulmuşlar,
Ekranlarda bunlar izlensin, diye.

Yoksul bulamıyor ekmeği, aş'ı
Ne güvencesi var, ne de bir işi.
İçine akıyor gözünün yaşı,
Devlet reva görmüş sızlansın, diye.

Hakkı var eyleyen yürekte özdür,
Eşit görmüyorsa bu nasıl gözdür?
Bizim silahımız sadece sözdür,
Âşıklar meydanda sazlansın, diye.

Bindebir'im çağa uyamıyorsan,
Ben nasıl ozanım, diyemiyorsan,
Halk yoluna başın koyamıyorsan;
Umut etme yaram düzlensin, diye

DİYORLAR

Gönül yarasına merhem olmazmış,
Nice âşık geçti serden, diyorlar.
Yüz bin tabip gelse derman bulmazmış,
Onun tek çaresi yârden, diyorlar.

Bir sevdadır geldi canıma düştü,
Kırıldı kollarım yanıma düştü.
Aşk ateşi artık tenime düştü,
Daha tehlikeli kordan, diyorlar.

Bulunmaz dünyada yârin emsali,
Gerçek güzelliğin odur timsali.
Aslı, Züleyha'dır, Leyla misali,
Hak O'nu yaratmış nurdan, diyorlar.

Gözler yıldız yıldız ışık saçıyor,
Dudağı dilinden şerbet içiyor.
Sarılayım, desem dönüp kaçıyor;
Nazlanır, ürkütme birden, diyorlar.

Böylesi sevdaya olur mu çözüm?
Ne yapsam, ne desem geçmiyor sözüm.
Başkasını görmez çıkası gözüm,
Yüksel beter olmuş körden, diyorlar.

DOKTOR BENİ

Geçti ömrüm heder oldu,
Bir anlayan yoktur beni.
Herkes sitem eder oldu,
Taşa tutan çoktur beni.

Sevda benden uzak gitmez,
Elim işe güce yetmez.
Gönüldedir yaram bitmez,
Ne anlasın doktor beni.

Yüksel sözün dizi dizi,
Ayna gibi aşkın yüzü…
Duygusuzun görmez gözü,
Aşk ehline baktır beni.

DOKTOR BEY

Görünüşte şu koskoca burundan,
Nefesimi alamadım Doktor Bey
Canımdan usandım ben bu sorundan,
Eller gibi gülemedim Doktor Bey!

Bel fıtığı, ülser, bronşit varmış
Burnumda sinüzit, kemik, et varmış

Kısacası türlü türlü dert varmış;
Ne yaparım bilemedim Doktor Bey!

Ne yazımız, ne de kışımız belli
Yol yarıyı geçti, yaşımız belli.
Maaşımız belli, işimiz belli;
Vicdanım var, çalamadım Doktor Bey!

Kolay yetişmiyor bir Duran TARIM,
İnan sana değil bu intizarım.
Evde beni bekler, çocuğum, karım;
Öle'm dedim, ölemedim Doktor Bey!

Yüksel'im çalamaz oldum sazımı,
Ameliyat edip dindir sızımı.
Çok param yok, kabul eyle azımı;
Fazlasını bulamadım Doktor Bey!

DOSTLAR

Ayvayı, turuncu sayayım derken,
Narımdan olmuşum narımdan dostlar!
'Şekersiz, safi bal yiyeyim' derken;
Arı'mdan olmuşum arı'mdan dostlar!

Bir sağına bakar, bir de soluna,
"Gören olur" diye almaz koluna.
Malım, mülküm heba olsun yoluna;
Var'ımdan olmuşum varımdan dostlar!

Gözlerimde hayal oldu gitmiyor,
Bozulmuş bahçede bülbül ötmüyor.
Gayri elim işe güce yetmiyor;
Kârımdan olmuşum kârımdan dostlar!

Böylesi sevdaya karşı çıktılar,
Gönül evim harap edip yıktılar.
Zalimler araya nifak soktular;
Yârimden olmuşum yârimden dostlar!

Yüksel'im tutsaydım nazik elinden,
Kolumu sarsaydım ince belinden.
Asılıp ölseydim zülfün telinden,
Dar'ımdan olmuşum dar'ımdan dostlar!

DÖNDÜM

Yüzüme bakıp da mutlu sanmayın,
Şu başı dumanlı dağlara döndüm.
‘Gülüm açtı’, desem siz inanmayın,
Hazan yeli değmiş bağlara döndüm.

Her gün gözlerimde yârin hayali,
Bir deliye döndüm, Mecnun misali.
Durmadan akıyor gözümün seli,
Mihri gibi her gün ağlara döndüm.

Bir ateşe düştüm; yandım, kavruldum
Tanesiz bir saman gibi savruldum.
Kâh yukarı, kâh aşağı çevrildim
Dişlide dolaşan yağlara döndüm.

O yârin resmine baktıkça baktım,
Ne usandım, ne de elden bıraktım.
Tükendi bedenim; eridim, aktım
Bahar seli gibi çağlara döndüm.

Yüksel’im gülsem de içim kanıyor,
Bu halimle gönül yâri arıyor…
Ecel zaman-zaman beni sınıyor;
Mezarı kazılmış sağlara döndüm.

DURDU DURMADI
(Cinas ve mübalağa sanatına örnek)

Durdu gitti; güneş durdu, ay durdu
Zaman durdu, yine Durdu durmadı.
Yedirmeden, içirmeden doyurdu,
Nutkum durdu, yine Durdu durmadı.

Güneş doğdu, yerin altı ışıdı
Yıldırımlar ensemizi kaşıdı,
Ağustos’ta sanki mevsim kış’ıdı,
Yağış durdu, yine Durdu durmadı.

Işıkları yansıtmadı aynalar,
Zemheri’de çiçek açtı ayvalar…
Olgunlaşmış, dökülecek meyveler;
Dalda durdu, yine Durdu durmadı.

Cimrilerden cimri çıktı cömertler,
Derdimize derman oldu tüm dertler…
Hiç sözünde durmayan şu namertler;
Sözde durdu, yine Durdu durmadı.

“Durdu” adı dursun diye konmuştu,
Güzel Durdu bir kış günü donmuştu.
Ne güngörmüş, ne dünyada onmuştu,
Kalbi durdu, yine Durdu durmadı.

Kılıç Yüksel yürüyünce deryada,
Gerçekleri yakaladım hülyada…
Olmayacak şeyler oldu dünyada,
Aklım durdu, yine Durdu durmadı.

Açıklama:
Durdu= Bir bayan adı
Durdu=Durmak fiilini işlemek.
Durmadı: yaşamadı demek.

ELLEME DOSTUM!

Yaram göz göz oldu elleme dostum!
İçin için kanar gider, bilmezsin.
Beni kötü insan belleme dostum!
Dertli sinem yanar gider, bilmezsin.

Yolumuz yolsuza düştü ezelden,
Bir vefa görmedim ben o güzelden.
Beni beter etti kuru gazelden;
Yeşil yaprak sanır gider, bilmezsin.

Yârden yara aldım, sinem yaralı,
Bir günüm hoş geçse, beşi karalı.
Gönül derdim bölük bölük sıralı;
Düşmüş yola döner gider, bilmezsin.

Yakar yüreğimi ince bir sızı,
Bana zehir etti baharı, yazı.
Beni hatırlamaz bir vefasızı;
Yüksel her gün anar gider, bilmezsin.

GARİBİM

Aklını kaybetmiş divane gezer,
Gördüm ki perişan olmuş garibim.
Saç sakal karışmış; Mecnun’a benzer,
Aç-susuz sararmış, solmuş garibim.

Anlatıyor, neler gelmiş başına,

Hiç uğruna son vermişler işine,
Soğuksu katmışlar tatlı aşına,
Kahrından saçını yolmuş garibim.

Bir gülüyor, bir ağlıyor ardından,
Kararsız oluşu demek derdinden…
Atmışlar evinden, hem de yurdundan,
Her gün bir sokakta kalmış garibim.

Zavallının aklı gidince baştan,
Medet umar olmuş gökteki kuştan.
Dizleri tutulmuş, soğuktan yaştan;
İyice şifayı bulmuş garibim.

Yaralamış zalimlerin hilesi,
Eksilmemiş, her gün artmış çilesi.
Kıvır-kıvır olmuş saçın lülesi;
Günden güne dertle dolmuş garibim.

Yüksel'im açıktır sözün manası,
Baba ölmüş, evden kovmuş anası.
Bir sokak köpeği olmuş mirası;
"Dost" deyip yanına almış garibim.

NOT: Bir akıl hastasına yazılmıştır.

GECE BEKÇİSİNE

Sen hasta olmuşsun kimin neyine,
Nöbetini eller tutar mı dostum?
İster çalış, ister çek git köyüne,
Nöbetini eller tutar mı dostum?

Ya sahadır, ya kulübe mekânın,
Seni mi bekliyor hanın, dükkânın?
Yüz elli milyonla çıkacak canın,
Sanki mahkûm senden beter mi dostum?

Sen çalış çabala hepsi nafile,
Soğan, ekmek alıp geldin nevale.
Hep sustuğun için düştün bu hâle;
Sanki mahkûm senden beter mi dostum?

Gece ayaz, rüzgâr deli eserken,
Görüyorum tuza ekmek basarken.
"Kaderime lânet" deyip küserken;
Garibin çilesi biter mi dostum?

Yıllardır gündüzün, gecen karışmış,
Gözlerin morarmış, yüzün buruşmuş.
Yüksel der, ‘bekçilik nasıl zor işmiş”
Derdin anlatmakla biter mi dostum?

GEÇTİ ÖMRÜM

Hızlı esen yeller gibi,
Geçti ömrüm geçti gitti.
Coşkun akan seller gibi,
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yârin yüzü güneşimdir,
Yağmurlarım gözyaşımdır,
Bir borandır, bir hışımdır;
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yüreğimde depremlerim,
Sarsılıyor tüm bedenim.
Yok hâlimden bir bilenim;
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yüksel ölür duyarsınız,
Kefenime koyarsınız,
Çok yaşadı sayarsınız;
Geçti ömrüm geçti gitti.

GELMİYORSUN VEFASIZ

Bu ayrılık beni yaktı kavurdu,
Bekliyorum, gelmiyorsun vefasız!
Kapı çaldı, aklım baştan savurdu,
Yokluyorum, gelmiyorsun vefasız!

Gün geçtikçe derdim indi derine,
Bilmiyorum çıkar mıyım yarına.
Çiçekleri alıp senin yerine,
Kokluyorum, gelmiyorsun vefasız!

Tekrarlayıp duruyorum ismini,
Hayalimde gördüm güzel cismini.
Saatlerce bakıp bakıp resmini,
Saklıyorum, gelmiyorsun vefasız!

Senin aşkın doldururken içimi,
Aklım yetmez, düşünemem geçimi.

Şur’da siyah kalan üç beş saçımı,
Aklıyorum, gelmiyorsun vefasız!

Seven böyle yapar mı hiç dostuna?
Yaraladın beni ölüm kastına.
Bin derdimin bin dert daha üstüne,
Ekliyorum, gelmiyorsun vefasız!

Mutlu eyle Bindebir’i güldürüp,
Gel katilim olma beni öldürüp.
Dert yüküyle aşk gemisi doldurup,
Yüklüyorum, gelmiyorsun vefasız!

GİZLİ YARA

Bir gizli yara var benim gönlümde,
Ne ben anlatayım, ne kullar sorsun.
İyileşmez; kastı vardır ömrümde,
Ne doktorlar sorsun, ne eller sorsun.

Bir uslanmaz deli gönül var bende,
Bir hayırsız, hâlden bilmez yâr bende,
Gül dermedim, diken bende, har bende;
Ne bülbüller sorsun, ne güller sorsun.

Âşık olan belli olur hâlinden,
Çiçek meyve tutmaz düşse dalından.
Neden sarılmadım ince belinden?
Ne bedenim sorsun, ne kollar sorsun.

Bir Karac’oğlan’ım, nasıl uslana’m?
Bir Dadaloğlu’yum dağa yaslana’m,
Bir Mecnun’um, “Leyla” diye seslene’m;
Ne karlı dağ sorsun, ne çöller sorsun.

Âşık ayrılırsa nazlı yârinden,
Yaraları azar, sızlar derinden.
Bir Ferhat’ım ayrı düştüm Şirin’den;
Ne yolcular sorsun, ne yollar sorsun.

Bir Kerem’im Aslı yârde gözüm var,
Ben bilirim yâre bağlı özüm var.
Yüreğimi yakan gizli közüm var;
Ne dumanım sorsun, ne küller sorsun.

Bindebir’im kalem alsam elime,
Beni anlatamaz hiçbir kelime.
Hatırlarım, ismi düşer dilime;

Ne dudaklar sorsun, ne diller sorsun.

GÖNÜL BENİ

Sen ne bıkmaz usanmazsın?
Bezdirirsin gönül beni.
Gün gelir ki kör kurşuna,
Dizdirirsin gönül beni.

Sadık demem böyle yâre,
Merhem çalmaz derin yara.
Ben perişan, sen avara;
Gezdirirsin gönül beni.

Gözüm yaşlı, benzim sarı,
Arttı derdim oldu sürü,
Bir gün olur diri diri,
Yüzdürürsün gönül beni.

Acımadın gözyaşıma,
Çok dert açtın sen başıma.
Yüksel diye baş taşıma,
Yazdırırsın gönül beni.

GÖNÜLE İSYAN

Gönül, hayat veren organım olsan
Vücudumdan keser atardım seni.
Kış günü üstümde yorganım olsan,
Üste para verir, satardım seni.

Lazım değil senin aşkınla sevdan
Aydınlık dünyamı eyledin zindan..
Toprağa gömerdim tutsaydım bir an
Recm ederdim, taşa tutardım seni.

Hükümdar olsaydın eğmezdim boyun,
Seni yenmek için yapardım oyun.
Asilzadelerden gelse de soyun,
Köle kervanına katardım seni.

Yüksel'in derdine neylesin hekim?
Sen mahkûm olsaydın, ben de bir hâkim;
En büyük cezaya verirdim hüküm,
Bin sene mahpusta tutardım seni.

GÖRDÜM

Halk şiiri nedir, diyen;
Edebiyatçılar gördüm.
Mes üstünden ayak yuyan;
İlâhiyatçılar gördüm.

Özünü dar'a germeyen,
Bir kula sofra sermeyen,
Hakk'ı kendinde görmeyen,
Maneviyatçılar gördüm.

On dört asır geçti, uyan!
Desem kızar, beni duyan.
Hüseyin'i susuz koyan ;
Abu-hayatçılar gördüm.

İnsanları yardan atan,
Haramı, bal gibi yutan,
Niyet bozuk; oruç tutan,
Sağlam diyetçiler gördüm.

Su bulatıp balık tutan;
Nerden bilsin nedir vatan…
Millî değerleri satan,
Çok milliyetçiler gördüm.

Korkusundan kulluk eden,
Çoğalıyor bilmem neden…
Kendini aydın zanneden;
Teslimiyetçiler gördüm.

Akıl, mantık bir de bilim,
Hem rehberim, hem de yolum.
Bindebir'e yapıp zulüm,
Hem şikâyetçiler gördüm.

GÖZLERİ KAMAŞTI

Aydınlıktan korkan yobaz sürüsü
Gözleri kamaştı ışığımızdan.
Pislikten çıkmayan lağım faresi,
Çorba içmek ister kaşığımızdan.

Hak yolunda ölür, bükülmeyiz biz,
Sendeleriz ama yıkılmayız biz.

Kamış otu gibi dikilmeyiz biz,
Taneler dökülür başağımızdan.

Biz Hakkı severiz, bilmeyiz korku,
Kitabımız ilim, duamız türkü.
Kör cahil görünce bizdeki farkı,
Korkar aydınımız, âşığımızdan.

İnsanlara ayrı gözle bakmayız,
Yobaz gibi ateş verip yakmayız.
İnsanı kesmeyiz, kurşun sıkmayız,
Böyle gördük ezel kuşağımızdan.

Ne şeytanımız var, ne de cinimiz
İnsan kıblemizdir, sevgi dinimiz.
Yüksel'im gönülde yoktur kinimiz,
Âşığız, sevdamız maşuğumuzdan.

GÜLÜM

Yıllar sonra seni bir kere görsem,
Sevdalarım tekrar başlıyor gülüm.
"Ayrılık; ölümden acıdır" derler
Hasretin sinemi haşlıyor gülüm.

Uğruna koysam da bu canı, seri
Terk ettin; bir daha dönmezsin geri.
Bir gün yenemedim kötü kaderi;
Her tutuşta beni tuşluyor gülüm.

Boynum eğri kaldı, sümbüle döndüm
Gül için figanda bülbüle döndüm.
Dostlarım tanımaz, yâd ele döndüm;
El âlem Yüksel'i taşlıyor gülüm.

GÜZEL

Allah seni inandırsın,
Seviyorum seni güzel!
Seni de böyle yandırsın,
Seviyorum seni güzel!

Damarlarımda kan mısın?
Bedenimdeki can mısın?
Bu gönlüme sultan mısın?
Seviyorum seni güzel!

Yüzün öte çevirsen de,
Tacı, tahtı devirsen de,
Bana kızıp bağırsan da;
Seviyorum güzel seni!

Ekmeğim mi, suyum musun?
Memleketim, köyüm müsün?
Sülâlem mi, soyum musun?
Seviyorum güzel seni!

Ciğerimde nefes misin?
Boğazımdaki ses misin?
Bu kadar mukaddes misin?
Seviyorum güzel seni!

Şu hâlimi bilmesen de,
“Seviyorum” demesen de,
Yüksel aşkından ölse de;
Seviyorum güzel seni!

GÜZELLER PİRİ OLSAN DA

Yıllardır sevdamı hiçe sayan yâr
Bir daha sevemem huri olsan da.
Bana lazım değil sözden cayan yâr,
Üzülmem ellerin yâri olsan da.

Tomurcuk gül olsan dermek istemem,
Sarılsan boynuma sarmak istemem,
Seninle dünyayı görmek istemem;
Şu iki gözümün feri olsan da.

Kapattım kalbimi bir daha açmam,
Kanatlarım olsan seninle uçmam.
Kerbelâ’da kalsam bir damla içmem;
Berrak pınarlardan duru olsan da.

Kaşın bulut gibi eğme üstüme,
Hakkın rahmetiysen yağma üstüme,
Karanlıkta kalsam doğma üstüme,
Kâinat ışığı, nuru olsan da.

Yüksel’im inanmam sen gibi yâre,
Kendini savunup durma boş yere.
Gözümden, gönlümden çıktın bir kere;
Dünyada güzeller piri olsan da.

HABERİN YOK

Vefasız yâr kar misali,
Eriyorum haberin yok.
Düşe kalka kör misali,
Yürüyorum haberin yok.

Girersin her gün düşüme,
Yandım kendi ateşime.
Yumruk yapıp şu başıma,
Vuruyorum haberin yok.

Sevdan aldı benden beni,
Özlüyorum gül bedeni.
Eşten, dosttan her gün seni,
Soruyorum haberin yok.

Yele verdim kara bağrı,
Her yanımı sardı ağrı.
Yavaş yavaş Hakk'a doğru,
Varıyorum haberin yok.

Aşkın beni derde saldı,
Hasretinden benzim soldu.
Bindebir'in sanki öldü,
Çürüyorum haberin yok.

HACI BEKTAŞ VELİ

Sevgi denen yüceliği,
Gören Hacı Bektaş Veli.
Yolumuza inceliği,
Veren Hacı Bektaş Veli.

Ezilsen de ezme, diyen,
Üzülsen de üzme, diyen,
Hak yolundan azma, diyen
Eren Hacı Bektaş Veli.

Cemimizde yolumuzsun,
Demimizde dolumuzsun,
Kucaklayan kolumuzsun
Saran Hacı Bektaş Veli.

Yarınlara, dünümüze
Işık tuttun yönümüze.

Hoşgörüyü önümüze,
Seren Hacı Bektaş Veli.

Sekiz asır çağımızı,
Gül bezettin bağımızı.
Sevgi, dostluk ağımızı
Ören Hacı Bektaş Veli.

Hakikati duyan, sezen
Ne ezilen, ne de ezen.
Gönüllere Hakça düzen,
Kuran Hacı Bektaş Veli.

Aşka geldik bazı- bazı,
Hak yolunda çaldık sazı.
Şekilciyi ve yobazı
Yeren Hacı Bektaş Veli.

Ne güç, kudret, ne de cebir
Sevgi ile erir demir.
Gönülde yok kin ve kibir
Karan hacı Bektaş Veli.

Kendin bilen er, âlimdir…
Doğru; akıl ve selimdir.
Felsefedir, bir bilimdir;
Töre'n Hacı Bektaş Veli.

Tutunmadan tahta, taca
O, insana gitmiş Hac'a.
Kol, kanadı yoksul, ac'a
Geren Hacı Bektaş Veli.

Hak düşünce bu dillere,
Satılmadan ödüllere,
Ezel ebed gönüllere,
Giren Hacı Bektaş Veli.

Tüm insanlık kardeş, bacım
Ayırsalar artar acım…
Kılıç Yüksel başta tacım,
Her an Hacı Bektaş Veli.

HÂLİMİZE BİR BAKIN

Amerika kanun yapar halkıma,
Hele bizim elimize bir bakın!
Tilkileri bağban ettik salkıma,

Hele bizim hâlimize bir bakın!

Rota yoktur, gemiler batırdık
Fakir düştük, aklımızı yitirdik.
Ormanları bile yaktık, bitirdik;
Hele bizim çölümüze bir bakın!

Kangal diye çakal saldık sürüye,
Şerbet verdik bal yapmayan arıya.
Güvercinler uçup kondu darıya;
Hele bizim solumuza bir bakın!

Türkiye'yi Arap çölü sanırız,
Çok diyen var "Şeriatı deneriz"
Bu gidişle daha nice yanarız;
Hele bizim külümüze bir bakın!

Muskacılar insanları kandırır,
Anlamadan okur, hatim indirir.
Tabelalar Teksas'ları andırır;
Hele bizim dilimize bir bakın!

Huyum batsın 'neme lazım' diyemem,
Hırsızlara, haydutlara uyamam.
Kılıç Yüksel oldum, haram yiyemem;
Hele bizim delimize bir bakın!

HAYVANLAR ÂLEMİNDE
(Mübalağa sanatına örnek)

Hele bakın, kulak verin sözüme!
Dinleyip düşünün şöyle derinden.
Yalanım varise deyin yüzüme,
Kahrolur giderim onun arından.

Evlendirdim kartal ile turnayı,
Mehter sivrisinek çaldı zurnayı,
Pire; rakı içti tuttu kurnayı;
Sarhoşluğu ancak geçti serinden.

Hepsinden fazladır diye hatırı,
Damızlık bıraktım koca katırı.
Eşek inatlaştı bundan ötürü;
Vazgeçmedi at'la olan kur'undan.

Kurtları, kuzuya çoban ettirdim,
Tilkiye; tavuğu, kaz'ı güttürdüm,
Hayladım tavşanı, tazı tutturdum,

Çok berbat şekilde çıktı karından.

Şaşırıp kalmayın şimdi bu lafa;
Boyumuzu ölçtü bizim Mustafa.
Göbeğime ancak çıktı zürafa;
Hırsından soluyup durur burundan.

Aslanın ağzına kolumu soktum,
Bacak arasından kündeyi taktım.
Salladım salladım yere bir çaktım;
Beli haşat olmuş kalkmaz yerinden.

Fili kucakladım attım denize,
Olmaz demeyin ha! Sizin nenize…
Balina yutarken kaçtı genize;
Hafifçe terledim onun zorundan.

Aşık Bindebir'im ne deyim daha?
Gerçek sözlerime biçilmez paha.
Bu kadar güç vermiş, şükür Allah'a;
Korkarım insanın cahil, köründen.

HERKES OZAN OLAMAZ Kİ

“Ozan” demek dile kolay,
Herkes ozan olamaz ki!
Geçer asır, geçer yıl, ay
Herkes ozan olamaz ki!

Her olaya ilgi çeker,
Kaynağından bilgi çeker,
Cehalete silgi çeker,
Herkes ozan olamaz ki!

O istemez şöhretle, şan
Kültür ister, düzgün lisan.
Her yönüyle örnek insan;
Herkes ozan olamaz ki!

Gün olur ki yakılırlar,
Yağlı ipte asılırlar.
Yüzülürler, kesilirler;
Herkes ozan olamaz ki!

Hak yolunda doğru yürür,
Göz kapalı bile görür.
Ozan ölmez, beden ölür;
Herkes ozan olamaz ki!

Yüksel uzun etme sözü,
Hakikate çevir yüzü.
Kapalıysa gönül gözü;
Herkes ozan olamaz ki!

HIZIROĞLU ÜSTAD'A

Atatürkçü düşüncenin özünü,
Gören Hızıroğlu Üstadımız var.
Yobazlara kurşun gibi sözünü,
Vuran Hızıroğlu Üstadımız var.

Yoksul halkı günden güne ezeni,
Taşa tutar hep özeni bezeni.
Yüreğinde Cumhuriyet düzeni;
Kuran Hızıroğlu Üstadımız var.

Ata'm onda hiç ölmemiş, sağ gibi.
İlkbaharda filizlenmiş bağ gibi.
Cehaletin karşısında dağ gibi;
Duran Hızıroğlu Üstadımız var.

O'nun gözü ne sağda, ne solunda
Çağdaş ozan Atatürk'ün yolunda…
Gülü tutup bir dikenin dalında,
Deren Hızıroğlu Üstadımız var.

Ahlâksıza türlü imkân vereni,
Aydınları arkasından vuranı,
Şeriatı çağa uygun göreni;
Yeren Hızıroğlu Üstadımız var.

Ozan Hızıroğlu, ön adı Ziya
Özünde görmedim yalanla riya.
Yüksel'i bir ozan sayıp da güya,
Soran Hızıroğlu Üstadımız var.

NOT: Kıymetli dostum; Atatürkçü ve aydın ozan Ziya HIZIROĞLU'na yazılmıştır.

HOCA SALİM

Bana "dinsiz" diyor, dinden habersiz
Şu cüppeli Hoca Salim'e bakın!
Konuşup duruyor, hep boş, hep yersiz
Evreni tanımaz, âlime bakın!

Gerçek olan Hakka secde kılmıyor,
Araştırıp doğru yolu bulmuyor.
Beş vakitten başka bir şey bilmiyor,
Gündelik yaptığı talime bakın!

Bilimden bilmezin sözüne kanmış,
Hayal cennetine girerim sanmış.
“Cihat” diye diye beyni yıkanmış,
İnsanı katleden zalime bakın!

Beni çözemezler gözüm, kaşımda
Düşünen beynim var, aklım başımda.
Bir Bindebir oldum kırk üç yaşımda,
Yüksel’den sonraki halime bakın!

HÜSO EMMİ

Ne anladın şu dünyadan?
Sanki mutlu an’ın mı var?
Geçti ömür gitti giden,
Daha yaşta binin mi var?

“Sarardık da solduk” desen,
“Biz belayı bulduk” desen,
“Sefaletten öldük” desen,
Derler: “Daha canın mı var?

Hor görülür, yerilirsin
Hep çalışır, yorulursun
Koyun gibi sürülürsün,
Boynunda bir çanın mı var?

Ne holdingin, ne şirketin,
Nerde senin etiketin?
Sırtında yok bir ceketin;
Bacağında donun mu var?

Sen hep üret, beyler yerler
“Biraz daha çalış” derler
Nerden tanır da bilirler;
Kulağında enin mi var?

Aklın yetmez, zordur işin
Onun için ağrır başın.
Avrat yapar saç tıraşın;
Sanki jöle, fönün mü var?

Siyasiler görmez seni,
Seçim geçti, sormaz seni.
Korkma kimse vurmaz seni;
Para eden gönün mü var?

Ne alıp ne satıyorsun?
Kaderine çatıyorsun.
Ahırlarda yatıyorsun;
Sarayların, hanın mı var?

Her aybaşı gelir zam'ın,
Artar derdin, artar gamın.
Yıkılırsa toprak damın;
Ne yaparsın, inin mi var?

Dul kadından buldun eşi,
Her gün yersin bulgur aşı,
Vitaminsiz döktün dişi;
Damarında kanın mı var?

Beyler neler yedi, duysan
Aç kalmazdın sende soysan.
Ayakkabın yoktur giysen;
Ayağında nalın mı var?

Nere varır senin hâlin?
Bükülmüş genç yaşta belin.
Karanlıktır istikbalin;
Bir aydınlık önün mü var?

Ekmeğin yok, aşın yoktur,
Bir dikili taşın yoktur,
Sigortan yok, işin yoktur;
Geleceğin, sonun mu var?

Hoplar durur popçu musun?
Trilyonluk topçu musun?
Esrarcı mı, hapçı mısın?
Bir şöhretin, şanın mı var?

Ayağında yarıkların,
Sargıların, sarıkların.
Benzerisin morukların;
Kardan beyaz tenin mi var?

Tüter durur tezek, odun
"Bugün börek pişir" dedin.
Nasıl etsin şimdi kadın?
Bir torbacık unun mu var?

Yaya gitsen bitmez yollar,
Kayalara n’etsin yeller?
Ne tanısın seni eller?
Sanki nâmın, ünün mü var?

Hüso emmi kızma bana!
Tükenirsin yana yana.
Bindebir de benzer sana,
Benden farklı yanın mı var?

NOT: Dikkat! Şiirde kullanılan ayak kafiye kelimelerin baş harfleri alfabetik sıralıdır.

İLÂHİ AŞK

Yıllar sonra gördüm nazlı yârimi,
Elim kenetlendi eline bugün.
İsterse yüzsünler hemen derimi,
El sürdüm saçının teline bugün.

O öyle yürekten çekince bir ah,
Dedim, benim gibi gülmemiş eyvah…
İster sevap olsun, isterse günah;
Sarıldım incecik beline bugün.

Asıl seveninden gidip uzağa,
Aldanmış kendine çekilen yağa.
Benim gibi o da düşmüş tuzağa;
Sohbet ettik, geldi diline bugün.

Benliğimi aşkı ile pakladım,
Saçlarımı döktüm, hem de akladım.
Bir resmini otuz sene sakladım,
Bu ilâhi aşkım biline bugün.

Çeyrek asır sonra gördüm yüzünü,
Sevgi ile bakan elâ gözünü.
Hem neşe yaşadım, hem de hüzün’ü ;
Uğurladım gurbet iline bugün.

Bindebir'im sanki sızlanan telim,
Ayrılık; ölümden çok daha elim.
Yârden ayrılması büsbütün ölüm;
Nüfustan kayıtım siline bugün.

İNSANA KIYANDIR BUNLAR

Zalimlerin hele bakın işine,
Din adına insan soyandır bunlar.
Kan bulaşmış nice yerde dişine,
İnsan eti ile doyandır bunlar.

Sarığı, cüppeyi giyer gezerler,
Kimin parasıyla doyar gezerler?
Evlerin altından çıktı mezarlar,
Velhasıl insana kıyandır bunlar.

İnsanlara kurup hain tuzağı,
Eli-kolu bağlı, hem domuz bağı…
Anlamadım kime verir gözdağı,
Kendini nimetten sayandır bunlar.

Yaptıkları işe “cihat” diyorlar,
“Bizim vicdanımız rahat” diyorlar,
“Şeytan’a bir taş da sen at” diyorlar.
Taşlayıp, şeytana uyandır bunlar.

“Katli vacip” diye okur andını,
Nice insan bilmez bunun fendini.
Zalimlere uşak etmiş kendini,
Yezid’in yerine koyandır bunlar.

Duysa sözlerimi gelmez işine,
Soğuksu karışır tatlı aşıma.
Ödüller verirler garip başıma,
Yüksel’i katledin diyendir bunlar.

İNSANLIK YOLU

İnsanlık yoludur yolumuz bizim,
Biz yanlış yollara sapan değiliz.
Hak, diye can verir ölümüz bizim,
Gösteriş uğruna tapan değiliz.

Medet Mehdi, demem çünkü ölüdür,
Ondan medet uman gafil, delidir.
Bilim bize aklın doğru yoludur,
Biz bilim yolundan kopan değiliz.

Tanımam şeytan, cin ve kerameti,
Dar kafa yobaza etmem minneti.
Bir sahtekâr şeyhin olmam ümmeti;

Cahilce el etek öpen değiliz.

Yüksel'im umudum vardır yarına,
Biz değer vermeyiz dünya varına.
Dindarlık adına körü körüne,
İnsana kötülük yapan değiliz

İNSANOĞLU

Cennetimi ben yaparım;
Hem gılman, hem huriyim ben.
Ben yaparım, ben taparım,
Böyle garip biriyim ben.

Sırlar dolu bir kutuyum,
Ya iyiyim, ya kötüyüm.
Hem sıvıyım, hem katıyım;
Et, kemik ve deriyim ben.

Bir cismim var, işte yüzüm
Bana açık benim özüm.
Özüm neyse odur sözüm,
Gerçek yolun eriyim ben.

Renkten renge boyanırım,
Türlü derde dayanırım.
Uyur uyur uyanırım,
Gah ölü, gah diriyim ben.

Öğrenmektir, tek muradım
Asırlarca hep aradım.
"İnsanoğlu" benim adım
Kâinatın sırıyım ben.

Yüksel gözüm bilimdedir,
Bilim; müspet ilimdedir.
Acı, tatlı dilimdedir;
Bal işleyen arıyım ben.

İSTEMEM

Bundan sonra inanamam sözüne
Hakikatin dili olsan istemem!
Saman çöpü kadar gelmem gözüne
Sende servi dalı olsan, istemem!

Çok çağırdım, bir gün çıkıp gelmedin,
Gözyaşlarım sele döndü, silmedin.
Bülbül gibi figandayım, bilmedin
Has bahçenin gül olsan, istemem!

Boşa dönen değirmenden beterim,
Kendimi yer, yavaş yavaş biterim.
Aç karnımı taşa dayar yatarım;
Sende oğul balı olsan, istemem!

Boğulsam da olmam senin geminde,
Yalan sözün gerçek olmaz yeminde.
Hak yolunda hakikatin ceminde;
Pir elinde dolu olsan, istemem!

Bindebir'im bir kemende takılsam,
Yağlı kurşun gelse yere yıkılsam.
Ateşlerde cayır cayır yakılsam,
Benim için deli olsan, istemem!

İSTİYORSAN GEL

Eller gibi kandıramam,
İstiyorsan gel sevdiğim.
Göğü yere indiremem,
Hakikati bir sevdiğim.

Ne makamım, ne şöhretim
Soframda yok balım, etim.
Dostluk benim tek niyetim;
Bunu bilmez el sevdiğim.

Ne param var, ne de pulum
Sevgisi bol, fakir kulum.
İnsanlıktır benim yolum;
Budur doğru yol sevdiğim.

Yüksel demek; emek demek.
Haram değil, helâl yemek.
Acı soğan, kuru ekmek;
Al bıçağı, dil sevdiğim.

KADERE BAĞLAMA!
(17 Ağustos 1999- İzmit Depremi için)

Depremi kadere bağlayıp durma!

Kim yazmış yazıyı karadan kara?
Timsah gözyaşıyla ağlayıp durma!
Dünyanın halkını düşürüp zar'a…

Bahçe betonundan gökdelen diktin,
Ölüm tohumunu her yana ektin.
Koca bir ülkenin boynunu büktün;
Binlerce insanı çekip de dar'a.

Demirden, betondan ediyorken kâr,
Bilir misin nice aldın intizar?
Hiç vicdanın yok mu behey sahtekâr?
İnsanlar bulandı kan ile ter'e.

Rüşveti bastırıp iskân alanlar,
Rezalet düzene ortak olanlar…
Hiç uğruna öldü bunca ölenler;
Kıyılır mı söyle can ile ser'e?

Felâket Allah'tan, korunmak bizden,
Sağlıklı yerleşip, barınmak bizden…
Kara cehaletten arınmak bizden;
Duyurup, gösterip; sağıra, köre…

Siyasiler beni sizlerde duyun,
Halkın kaderine etmeyin oyun.
Bir de kendinizi yerine koyun;
Düşünün bakalım sizde bir kere.

Bir yandan Yalova, bir yandan Bursa,
İstanbul'a gelen dönüyor Kars'a.
İzmit, Adapazar(ı) olmuş düz arsa;
Nasıl üzülmeyiz yok olan var'a?

Gölcük dersen olmuş sanki kan gölü,
Binlerce yaralı, binlerce ölü…
Sağ kalanlar nasıl olmasın deli?
Daha doyamamış sevgili yâre.

Yüksel zalimlere söylersin sözü,
Acıya dayanmaz milletin özü.
Sebep olanların kör olsun gözü;
Sevgili anneye, çocuğa, er'e…

KÂİNATIN SIRRI

Kâinatta Hakk'ın gizli sırrı var
Eren erer eremeyen eremez.

İnsanların sağlam gözlü körü var,
Gören görür göremeyen göremez.

Hayır gelmez hatır gönül yıkandan,
Haksızlığa karşı boyun bükenden.
Marifettir gülü almak dikenden;
Deren derer deremeyen deremez.

Bindebir'im sahip ol da diline,
Zarar verme hiç kimsenin teline.
Tatlı canı Yüce Hakk'ın yoluna;
Veren verir veremeyen veremez.

KARGALAR ÖTÜYOR

Bülbüller tutulup kafese doldu,
Kargalar ötüyor gülün üstünde.
Olgun meyve yerde ezilir oldu,
Ham meyveler kaldı dalın üstünde.

Çalışan, üreten, toprağı eken;
Vatanında oldu gözlere diken.
Hep dürüst insanlar cezayı çeken;
Hırsızlar, haydutlar elin üstünde.

Ne mafyadan, ne bir beyden güç aldık;
Suçsuz iken bin bir türlü suç aldık.
Hep çalıştık arı gibi aç kaldık;
Sinekler geziyor balın üstünde.

Haram onlar için helâlden tatlı,
Hep ondan oldular saraylı, yatlı.
Servet edindiler bizden bin katlı;
Bizler kaldık kuru çulun üstünde.

Üstümüze akın akın geldiler,
Parçalayıp bölük bölük böldüler.
İnsanları yolum yolum yoldular;
Şapkalar duruyor kelin üstünde.

Zalimlerden zulüm gördü insanlar,
Tükendi ömürler, yok oldu canlar.
Kanımızı emdi, bitirdi bunlar;
Bizi bıraktılar yolun üstünde.

Duyarken kulağım, görürken gözüm
Boşuna giderse bu kadar sözüm.
Uyan demiyorsa çaldığım sazım;

Ellerim gezmesin telin üstünde.

Ölümüme ferman yazılır bir gün,
Bindebir'e mezar kazılır bir gün.
Dostlarım ağlayıp üzülür bir gün;
Musalla taşında, salın üstünde.

KİM DEMİŞ?

Kim demiş "Tanrı'yı tanımaz" diye?
Daha sabahleyin beraber idik…
Nimetler getirdi, "yiyesin" diye;
Oturduk sofraya beraber yedik.

Kahvaltının tamamını bitirdik,
Şöyle böyle üç beş ekmek götürdük.
Divanın üstüne çıktık, oturduk;
Sanki aynı kandan birader idik…

Bir zamanlar bilemezdim nerede?
Arayıp dururdum dağda, derede.
Bir kez göremezdim yüz bin kerede;
Ayrı dolaşırdık, tarumar idik.

"Dostum" deyip çıkıp geldi yanıma,
Saygı duydu her bir türlü yönüme,
Hakikati serdi gözüm önüne;
Yıllarca gerçekten bihaber idik…

Hani peygamberler göndermiş idi?
Meğer gelen bizi kandırmış idi.
Yüksel gibileri yandırmış idi;
Biz Hakkın aşkından derbeder idik…

KIRAVAT

Kravat sandığım yağlı urganmış,
Boğazımı sıka sıka öldürür.
Aptal kafam buna nasıl aldanmış,
Gözüm açık baka baka öldürür.

Bir gün olsun hesaplarım uymadı,
Hep çalıştım karnım bile doymadı.
Ağladım, sızladım kimse duymadı,
Gözyaşımı döke döke öldürür.

Namertler dolaşır mertlik donunda,
Öğrendikçe isyan ettim sonunda.
Sözünü bilmeyen cahil önünde,
Hep boynumu büke büke öldürür.

Yeter artık tak eyledi canıma,
Evde sözüm geçmez oldu hanıma,
Bulgur aşı her gün gelir önüme,
Yüksel'i dert çeke çeke öldürür.

KIYMETİMİ BİLMEDİLER

Ne etsem de, ne yapsam da,
Kıymetimi bilmediler.
Ağzım ile kuş kapsam da,
Kıymetimi bilmediler.

Oldum garip bir amele,
Beton attım çok temele.
Şu hâlime bakın hele,
Kıymetimi bilmediler,

Fırçanın her seferinden,
Yaralandım çok derinden.
Şikâyetim işyerinden,
Kıymetimi bilmediler.

Doğruluktan sapamadım,
İnsanlıktan kopamadım.
Yalakalık yapamadım,
Kıymetimi bilmediler.

İşim, diye geldim, gittim
Gece gündüz nöbet tuttum.
Sanki devlet malı sattım,
Kıymetimi bilmediler.

Dolaştıkça suskun suskun
Çoğu beni sandı küskün.
Ne nankörüm, ne de miskin,
Kıymetimi bilmediler.

Hep çalıştım seve seve,
On beş günde gittim eve.
Yine oldum: "Ulan deve!"
Kıymetimi bilmediler.

Sandım işim gider hoşa,

Eşek gibi tövbe hâşâ…
Çalıştığım gitti boşa;
Kıymetimi bilmediler.

Kadrosuzum on beş yıldır,
Bu hâlimi böyle bildir!
Gel başıma vur da öldür,
Kıymetimi bilmediler.

Yüksel erir biter oldum,
Derdime dert katar oldum.
İşyerinde yatar oldum,
Kıymetimi bilmediler.

KIZDIKÇA KIZDI

Yine bugün bir yobazla tartıştım,
Fikirleri beni üzdükçe üzdü.
Kâinatı, insanlığı bilmiyor,
Hayal deryasında yüzdükçe yüzdü.

Atatürk'ün düzenini yeriyor,
Şeriatı çağa uygun görüyor.
Lâikliği yerden yere vuruyor;
Salyalı ağzını bozdukça bozdu.

Mantığı yok, tam zorbanın birisi,
Sanki yaban domuzunun irisi…
Ayakkabı olur yüzün derisi,
Utanmadan yalan dizdikçe dizdi.

Zannetmeyin ondan korktum, sakındım
Bindebir'im hemen tavır takındım.
Boynuzlunun boynuzuna dokundum,
Azgın boğa gibi kızdıkça kızdı.

KÖYDE BU SENE

'Bacım, kardeşim var' diyerek gittim
Ayakları, ser eyledim bu sene.
Ha varım, ha yoğum, kaybolup yittim
Cahilleri, pir eyledim bu sene.

Güzel anacığım burnumda tüttü,
Bir horoz türemiş, erkenden öttü.
Kaderim kumarda hep beni üttü;

Dertlerimi per eyledim bu sene.

Bunca çalıştığım inkâr edildi,
Kardeş arasında ayrım güdüldü.
Söylenilen sözler bağrımı deldi;
Anlatmaya ar eyledim bu sene.

Anam öldüğünde gelmedi dayım,
Bak gözüm açıldı, alınca payım.
Bize düşman olan ele ne deyim?
Yâd elleri yâr eyledim bu sene.

Yarım ekmeğimi yarı bölüştüm,
Ağustos'ta harman, orak çalıştım.
Azar işitmeye bile alıştım;
On beş günü zor eyledim bu sene.

Babam şöyle bakıp üzüldü bana,
Dedi: "Bindebir'im bir bak bu yana,
Ne hakkım var ise helâldir sana"
Yalnız orda kâr eyledim bu sene.

KÖYLÜME RAHMET

1
Anlatsam köyümde doğup öleni,
Herkes bir hayale dalar giderdi.
Corman'ın karısı güzel Geleni,
Göreni sevdaya salar giderdi.

2
Ahmet Bey muhtarken fazla nam saldı,
Maden işletirdi, dağları deldi,
Köylünün suyunu elinden aldı,
Dereyi, tepeyi sular giderdi.

3
Çıyan Haydar "Kelkız" diye can verdi,
Gâzilikte Abbas Dede'm ün verdi.
Tımtıroğlu kavga için yan verdi;
Küfürü küfüre ular giderdi.

4
Kara Ali, kara idi karadan,
Öleli de çok yıl geçti aradan,
Gâziliği nasip etmiş Yaradan;
Akdeniz'i kana bular giderdi.

5
Tilki Haydar:”Hınzır” derdi adama,
“Acik Yusuf” namı Yusuf Dede’me.
Deli Halil pelit keser budama;
Akşamdan baltayı biler giderdi.

6
Sultan Eme’m yalan yere ağlardı,
Seviyor görünür, biraz yağlardı.
Kirli Meryem dursa yürek dağlardı;
Kendini toprağa beler giderdi.

7
Kör Mehmet de tenha yere gelince,
Söylenir dururdu kendi dilince.
Derdi:”Allah görmez gece olunca”;
Duvardaki taşı çalar giderdi.

8
İbili Hoca da aman ne celâl,
Pilavı çok yemiş, helâldir helâl.
Öküzleri modullardı Kör Kemâl;
Hayvanlar korkudan yılar giderdi.

9
Gaz Üsüyün Dede’m benim gıdam’dı,
Hüdâ’yı bilmesem sanki Hüdam’dı.
Kör İrbaham Dedem zengin adam’dı;
Ekmeğinen tuzu yalar giderdi.

10
Gülük Ebem biraz safça biriydi.
Rıza Emmim yiğit, hem de diriydi.
Koca Halil Dedem ondan iriydi;
Tuttuğunu kökten yolar giderdi.

11
Eşkıya Filiboz defter dürerdi.
Saçlıklı da çifti güzel sürerdi.
Hükümeti, Sağır Dayı kurardı;
Bir kuru hayale yeler giderdi.

12
Yetmişinde şoför oldu Abdulla,
İyi dost olmuştu parayla, pulla.
Tavuk kişelerdi hem de çift kolla;
Korna çalmaz, herkes güler giderdi.

13

Fazla hayalciydi Kestek İsmail,
Zengin olamadan geldi Azrail.
Yüce Yaradan’a olmadan nail;
Cemde kemanını çalar giderdi.

14
Ügüoğlu, Paşa ile komşuydu.
Kıldırıç’ın derdi sınır’la, suydu.
Kenan, ev halkını dul, yetim koydu;
Evin direğini çeler giderdi.

15
Çürük ile Adil Emmim motordan,
Öldüler ya bir gün çıkar hatırdan.
Belki hatırlanır iki satırdan,
Yoksa hafızamız siler giderdi.

16
“Karagâvur” küfrü Hürü Ebe’mde,
Kızar, şahlanırdı, durmazdı gemde.
Benim sütannemdi Çavdar Teyzem de;
Ters yel değse kurur, solar giderdi.

17
Çinnalbant’la Ofan su için öldü,
Traktör, Posbaş’ın başını aldı.
İzmir’deki kaza bağrımı deldi,
Herkes gözyaşını siler giderdi.

18
Karkıncık’lı Ebe maşa alırdı,
Külbastı oynardık, neşe bulurdu.
Demirci’yi görse köşe olurdu;
Hemen çörek unu eler giderdi.

19
Meşhurdu Dılı’nın güreş tutması…
Kel Musa’nın ney’in dertli ötmesi…
Üsük Emmimin de koyun gütmesi;
Her biri bir yandan meler giderdi.

20
Yusuf Emmim imam, hem de zakirdi,
Onun yaptığı da sözde zikirdi.
Çalışmaz yatardı, ondan fakirdi;
Oruç tutar, namaz kılar giderdi.

21
Deli Memmet hemen atardı kes’i.
Sinek vızlar gibi Marta’nın sesi.

Deve’nin elinde bir bal helkesi;
Arıları bizi talar giderdi.

22
Hüseyin Çavuş da çok muhteremdi,
Su Müdürü idi rahmetli Hamdi.
Âşık İsmail de aşktan sersemdi;
Kaderine yanar, ağlar giderdi.

23
Fahri’yle, Züleyha acı yaşattı,
Cemal, Celal, Şerif bizi taş etti.
Uçaklara Durmuş Emmim taş attı;
Bir isabet etse deler giderdi.

24
Güzel Anacığım öldü kanserden,
Yiğitti, cesurdu er gibi erden.
Yavrusu hastaysa, düşmüşse ferden;
Gece uykusunu böler giderdi.

25
Hepsi de kavuştu şimdi Allah’a…
Unuttuğum vardır bu kadar daha.
Onlardan da özür dileyim aha;
Her kim olsa özür diler giderdi.

26
Tokat-Artova’dan gör Yeşilyurt’u,
Karaoluk Köyüm kimleri gördü.
Bindebir’im gözler önüne serdi,
Dinleyenin gözü dolar giderdi.

KÖYÜM
(Karaoluk Köyü’ne)

Âdet, töre, dirlik, düzen bozulmuş
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!
Güzel kültürümüz şimdi yoz olmuş,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Buralarda geçti gençlik çağlarım,
Maziyi andıkça yanar ağlarım…
Büğet’liye yayla olmuş dağlarım,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Göllerde öterdi gök kurbağalar,

Dağlarda gezerdi azgın boğalar…
Göç eyleyip gitmiş beyler, ağalar,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Piskopat ruhlular heyet seçilmiş,
“Hak, hukuk” diyene savaş açılmış…
Komşudan komşuya kefen biçilmiş,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Arif olanlara sözlerim açık,
Bedeni büyüğün yüreği küçük…
Korkudan dudağı beş yerden uçuk,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Yıkılmış konaklar, kalmış öreni,
Onulmaz dertlere salar göreni…
Bindebir’in hani dostu, yareni?
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

LÂİK MİYİZ, LAYIK MI?

Lâik değil, layık mıyız bu hâle?
Her tarafta kol geziyor dinciler.
Hocaların muskaları meş’ale,
Doktor gibi hasta bakar, cinciler.

Para verir; çocuk toplar, okutur
Tezgâhında kin’le nefret dokutur.
Atatürk’e bile lânet okutur;
Böylesine sapıtmışlar, kinciler.

Yobazların örgütleri güçlendi,
Şeyh elinde kız çocuklar piçlendi.
Erdemlice tüm değerler hiçlendi;
Mezarlıkta kavga etti sinciler.

Bindebir’im isyan ettim sonunda,
Sahtekârlar gördüm mertlik donunda.
Anasını, avradını O’nun da…
Bak döküldü dudağımdan inciler.

LÂİKLİĞE SAHİP ÇIKAMADIK BİZ

Çok sesi yükseldi başı feslinin,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.
Oyuncağı ettik kara seslinin,

Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Arapça okuttuk ezanımızı,
Düşman saydık doğru yazanımızı.
Şeriatçı yaktı ozanımızı,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

“Din Kültürü” vardı, oldu “Din Dersi”
Körpe beyinlerin yıkandı hepsi.
Yüz seksen derece döndük tam tersi,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Anayasa yaptık şeriatçıya,
Okullar yaptırdık tarikatçıya.
Değer verdik hain, işbirlikçiye;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Kara çarşaf giydi gelinler, kızlar
Kapamış yüzünü, görünmez gözler.
Meclis’e seçildi nice yobazlar;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Atatürkçü olmak suç oldu artık,
Yobazla konuşmak güç oldu artık.
Sosyal demokrasi hiç oldu artık;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Karanlığa girdik günün ortası,
Bindebir’im söyle kimin hatası?
Demokrasimizin tek sigortası;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

LÂİKLİĞİN BÖYLESİNİ İSTERİM

Atatürk’ün çizgisinden sapmayan,
Lâikliğin böylesini isterim.
Siyasete; dini alet yapmayan,
Lâikliğin böylesini isterim.

İnananla inanmayan yan yana
Bağnazlık yok; sevgi ile can cana.
Ne sen bana karış, ne de ben sana…
Lâikliğin böylesini isterim.

Türkçemizle okutalım ezanı,
Araştırsın okuyanı, yazanı.
“Lâik” diye yakmasınlar ozanı,

Lâikliğin böylesini isterim.

Aramadan çare; cinde, peride
Devrimleri bırakmadan yarıda;
Uygarlıktan kalmayalım geride,
Lâikliğin böylesini isterim.

Yazmasınlar hiç sormadan dinimi,
Çevirmesin, kesmesinler önümü.
Belirleyim kaderimi, günümü;
Lâikliğin böylesini isterim.

Yüksel söyler hata var mı sözünde?
Demokrasi; lâikliktir özünde.
Asırlarca Ata'mızın izinde,
Lâikliğin böylesini isterim.

Not: 2001 yılında Hacı Bektaş Belediye Başkanlığı`nın düzenlemiş olduğu ''Laiklik'' konulu

şiir yarışmasında birincilik ödülü almıştır.

LÂİKLİK; ÖZÜMÜZ BİZİM

Alevi-Bektaşî felsefesinden,
Lâikliğe uygun özümüz bizim!
Eşitlik öğrendik Pir nefesinden,
Herkesi bir görür gözümüz bizim!

Ata'mla pekişti bu inancımız,
Devrimleri ile dindi sancımız.
Hoşgörümüz vardır, olmaz hıncımız;
Milyonda bir çıkmaz yozumuz bizim!

Çağdaş demokrasi gerçek varımız,
Özgürce düşünmek asıl kârımız.
Lâik öğretidir tek şiarımız;
Ak kâğıda düşer yazı'mız bizim!

İsteriz ki Türkçe okunsun Kuran,
O zaman çoğalır yarayı saran.
Dinlere de saygı duyarız her an;
Gerçek Hak yolunda izimiz bizim!

Devletten güdümlü dinimiz olmaz,
Şeytanımız olmaz, cinimiz olmaz.
"İnançlı, inançsız" kinimiz olmaz;
"Sevgi", diye inler sazımız bizim!

Oynanan oyunu ters etmek için,
Bağnaza iyi bir ders etmek için,
Din tacirlerini mars etmek için;
Lâiklik, en büyük kozumuz bizim!

Çağdaş düşünürüz, değil ruhanî;
Yansak, yakılsak da olmayız cani.
Erdemli yaşarız, her şey insanî;
Açıktır alnımız, yüzümüz bizim!

Bindebir'im yoldan azan değiliz,
Kamu düzenini bozan değiliz.
İnsanlığa kuyu kazan değiliz;
Senetten sağlamdır sözümüz bizim!

MAHLASIM

Nefes almak yaşamaksa;
Yaşıyorum, diriyim ben.
Ozan gibi bir ozanın,
Ancak binde bir'iyim ben.

Yüksel KILIÇ asıl adım,
Usta ozan olamadım.
Şu ozanlar hep üstadım,
Hepinizden geriyim ben.

Dolaşsam da seme seme,
Karşı çıktım zalim, kem'e.
Aydın olmak ne haddime,
Cahillerin piriyim ben.

Bindebir'im kâinatın,
İçindeyiz yedi katın.
İsterseniz cirit atın,
Şu çiğnenen yer'iyim ben.

MAHZUNİ

Seni anlatmaya sözler yeter mi?
İnsanlığa çığır açtın Mahzuni!
Avuçlarım tatlı canı tutar mı?
Söyle nerelere uçtun Mahzuni?

Halkın kulağıydın, gören gözüydün

Söyleyemediği sitem sözüydün.
Gönlünce çaldığı telli sazıydın,
Elindeki büyük güçtün Mahzuni!

On yedi Mayıs'ta yatmış uyurdun,
Sana ağlıyordu, sana bu Yurdun.
"İntizar var nazlı yârden" diyordun,
Bu dünyadan neden göçtün Mahzuni?

Halka zulüm eden zalime karşı,
Direndin bir ömür zulüme karşı.
Niçin direnmedin ölüme karşı?
Ecel şerbetini içtin Mahzuni!

Çilehane Beli, Hacıbektaş'ta,
Yüz binlerin gözü kalmıştı yaşta.
Hünkâr sana bakar yukarı başta,
Sana layık yeri seçtin Mahzuni!

Yüksel'im çaresiz sitem bendeki,
Hatıram canlandı üç-beş gündeki…
On dokuz Mayıs'ta; İki bin İki,
Halkının başında taçtın Mahzuni!

MARMARİS RESSAMI

Bu nasıl tablo böyle,
Marmaris Ressamı?

Bir yanda terör;
Binlerce insanım öldürülür,
Kurşun yağar dağlarıma,
Bomba yağar,
Kardeş-kardeşi boğar,
Analar ağlar, çocuklar ağlar;
Gözyaşları siyim-siyim…
Bu mu güzel ülkemin reklamı,
Marmaris Ressamı?

Bir yanda mollalar;
Başı sarıklısı da var,
Eli sırıklısı da,
Ayağı terliklisi de.
Sakallar tutam-tutam…
"Kılık Kıyafet Devrimi"nden habersiz…
Şuradaki kara leke de ne?
Tanıdım, çarşaflı bir kadın.
Karanlığı, aydınlığa tercih etmiş,

Kadınlık haklarından feragat etmiş
Ne yazık…
Ata’mın çabası boşa gitmiş.
Evet!
Şunlar da türban takmış kızlar olmalı…
Taciz etmesinler diye;
Türban takmışlar,
Allah’ın emriymiş.
Velâkin;
Makyaj yapmışlar
Gözlerde sürme,
Dudaklarda ruj,
Yanaklarda allık,
Göbeği de açık…
Bakımlımı bakımlı.
İnsanı ediyorlar taciz;
Bu nasıl turşu,
Bu nasıl perhiz,
Marmaris Ressamı?

Evet!
Bir yanda kan emici vampirler;
Sırtımızda bitler ölmüş açlıktan,
Kemiğimize kadar sömürmüşler…
Şu çizdiğin tabloda görünen topraklar,
Sanki bizim değil.
Korkuyorum!
Yine Mehmetciğin kanıyla sulayacaklar…
Yabancılar, her yerde bize ortaklar…
İşbirlikçiler;
Satıyorlar hektar-hektar
Ne üretim,
Ne ambar…
Ne meyve,
Ne nektar…
Babaların resmini çizmişsin, işte babalar…
Babalar gibi satıyorlar her şeyi,
Babalanmışlar…
Bu mu güzel ülkemin reklamı,
Marmaris Ressamı?

Senin fırçan gülen insan resmi çizmez mi hiç?
Senin fırçan hiç yeşil renk,
Kırmızı renk yazmaz mı?
Doğa resmi yapmaz mı hiç?
Yeşil yaprak, kırmızı gelincik…
Yeşil olunca; din,
Kırmızı olunca; kan mı olmalıydı sence,
Marmaris Ressamı?

Senin fırçan hep siyahla mavi mi katar birbirine?
Ülkemin üzerinde dönen kara bulutlar gibi,
Tablonuzun üst kısmında görünen…
Başka şey çizemez miydin?
Marmaris Ressamı…

Tüküreyim senin tuvaline,
Tüküreyim fırçana…
Bu kara lekeyi al yüzüne çal!
Bu nasıl ressamlık?
Bir Atatürk portresi çizemedin
Marmaris Ressamı,
Aç çakal!

28.01.2008
Yüksel KILIÇ (Ozan BİNDEBİR)

MEMET
(Mehmet Özdemir'e)

Benim sana sözüm yoktur,
Nedir saçta boyan Memet!
Onun ömrü birkaç gündür,
Çıkar bir gün foyan Memet!

Doğaldır her şeyin hası,
Saçın için çekme yası.
Bunu demez bir başkası,
Uyuyorsan uyan Memet!

Kâh dökülsün, kâh ağarsın
Yüreğime hep sığarsın.
Dert üstüne dert yığarsın,
Bize her şey ayan Memet!

Sen oldukça böyle sakar,
Daha çoğu türkü yakar.
Kim bu halde sana bakar?
Söyle hangi bayan, Memet!

Türlü türlü derdimiz var,
Namerdimiz, merdimiz var.
Böyle güzel yurdumuz var,
Ama çoktur soyan, Memet!

Kızar mı hiç Yüksel sana?
Sitem vardır candan cana.
İnan ki hak verir bana,

Bu sözümü duyan, Memet!

MEMLEKET AHVÂLİ

Ne sorarsın efendim memleket ahvalini,
Korkusuzca alırlar milletin vebalini.

Cahil olan sevindi “tek parti iktidarda”
Niyet bozuk olunca başımız kaldı darda.

Barbaros’a beş çeker, gemi almış gemici,
Bu kadar da olur mu; sahtekâr, kan emici?

Fatura kaçakçısı, kaçak villa uzmanı,
Babasını da satar böyle adam azmanı…

Annenin çıkın’ından, oğlunun takısından
Pehlivanlık mı gelir, pehlivan yakısından?

Çıkıp nutuk atıyor; gazel okuyor gazel,
Dersine de çalışmış, güzel okuyor güzel!

Zapsu demiş: “Adamı deliğe süpürmeyin!”
Ustadan icazetli, hiç kızıp köpürmeyin!

Amerikan ajanı bir şeyhin müritleri,
Kanımızı emerek kanlanıyor bitleri.

Ucubenin önünde el öpüp, diz çökenler;
Meclis’teler alenen zikredip “hu” çekenler…

Bezirgânlar eline maşa etmiş türbanı,
Milletin kendi kurban, nasıl kessin kurbanı?

İnanç sömürüsüyle tek iktidar olanlar,
Vatandaşına düşman, düşmana yâr olanlar…

Irak’ın işgalini dolarla pazarlayan,
Başımızdan gitmiyor vatandaş azarlayan.

Başbakan Yardımcısı; Şeyh Sait’in torunu,
Bunlarla mı çözülür memleketin sorunu?

İngiliz vatandaşı; Peşmerge tercümanı.
Amerikan damadı; bizde Devlet Bakanı…

Teröristin başından danışman olmuş başa,
Nereden de bulursun, yaşa Başbakan yaşa!

Çankaya’ya oturmuş, Cumhur olmuş; Baş noter,
Akort düdüğü gibi hep aynı sesten öter.

Siz yiyin memleketi, biz bedel ödeyelim,
Bu millet uyudukça, biz daha ne diyelim?

Açlıktan çarık yemiş, savaşırken dedemiz,
Bilmiyorum ondan mı, bulanmıyor midemiz?

Hiç hoşuma gitmiyor, söyleyim bak bu gidiş,
Vatan hainleriyle savaşım var dişe diş.

Şu din bezirgânları duysun da Bindebir’i,
Korkum yok, öldürse de, yüzse de diri diri.

MESLEĞİM; SENİ SEVMEK

Sevdiğim sen şunu çok iyi bil ki:
Meslek edinmişim seni sevmeyi.
Sevmezsem açlıktan ölürüm belki,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Ben seni sevmekten sevinç duydukça,
Bedenim beslenir ruhum doydukça,
Sen beni sevgide usta saydıkça,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Gerçek sevenlerden mirastır bana,
Bu güzel işimi atma yabana.
Bu meslek bir garip gelse de sana,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Bindebir’im aşka körük çeksem de,
Beynime çekiçle çivi çaksam da,
Sana gönül verip borçlu çıksam da,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

METHEYLEME

Bülbülü derde düşürür, gülü bana metheyleme!
Toprağı alır götürür, seli bana metheyleme!
Sanma değeri kaybolur, her nereye düşse bile;
Altın her zaman altındır, pulu bana metheyleme!

Fatura halk’a kesilir, hırsızlar uzağa kaçar,

Yoksulların ah çekişi, yüreğime yara açar.
Yumurta yapmayan tavuk kümesten kümese uçar;
Üstünde horoz yatarken, folu bana metheyleme!

Aydınlığa çıkmak için nice bedeller ödenir,
Nice kalemler kırılır; “bu defa son olsun” denir.
Alavere-dalavere, hep yoksulun hakkı yenir;
Hakkı, hukuku bilmeyen kulu bana metheyleme!

Yüksel’im haramı yemem, helâl lokmamı çaldılar.
Sömürücü asalaklar, bizi kaz gibi yoldular.
Menfaat ortak olunca, vekiller birlik oldular;
Emekçiler sefalette, solu bana metheyleme!

Açıklama:
Fol: Yumurta yapması istenen tavuğun altına konulan yumurta…

MUTLULUK

Mutluluk ararsan yanı başında,
Arama; parada, pulda değildir.
Elbise giyersin; senin dışında
Pembede, beyazda, alda değildir.

İmkânsız beklenti edinme boşa,
Beklenmedik haller getirir başa.
İstersen az yaşa, ister çok yaşa;
Mutluluk yaşanan yılda değildir.

Gelecek gelmeden hayaller kurma,
Geçmişe bakarak kafanı yorma!
Sen şu anı yaşa, bekleyip durma,
Mutluluk başka bir yolda değildir.

Yemek içmekte bir damak lezzeti,
Mutluluk kaynağı sanma nimeti.
Sen kendini yersen, neylersin eti?
Tereyağı, kaymak, balda değildir.

Doğruların sensin, yanlışın sensin
Kim kime benzer ki; ayrı bedensin.
Kimseye özenme; hata edersin
Sen yine sendesin, elde değildir.

Yüksel kendini bul, kendi özünde,
Dünyaya bakışın kendi gözünde.
Kendi hakikatin kendi sözünde,
Sözlerin yürekte, dilde değildir.

NASIL TÂRİF ETSEM?

Nasıl tarif etsem sevdiğim seni?
Taze açmış gonca güle benzersin!
O şirin sözlerin büyüler beni,
Hoş sohbetli, tatlı dile benzersin!

Sarı saçın rengi açık kestane,
Bakışların beni etti mestane,
Yatsam dizlerine, işte hastane,
Sakın deme: “Yaban ele benzersin!”

Randevu istesem, ayın kaçına?
Misafir et beni gönlün içine,
Desem de yakışır tel tel saçına;
Sazımdaki sırma tele benzersin!

Açıldı gerdanın göğsün göründü,
Söyle bu güzellik nasıl korundu?
Sandım İkiz dağlar kara büründü,
Kar beyaz yıkanmış tüle benzersin!

Servetim canımdır, sana ödeyim,
Yâr sana huri mi, melek mi deyim?
Sana doyamadım, obur mu neyim?
Tereyağı, kaymak, bala benzersin!

Ellerin olup da olma yasaklım,
Aşkına düşeli kalmadı aklım,
Al elma yanaklım, kiraz dudaklım,
Güneşte kızarmış ala benzersin!

Gözlerin yıldızdır, kaşların hilâl,
Güneşi söndürür bu güzel cemal,
Bu nasıl güzellik, söyle bu ne hâl?
Özel yaratılmış kula benzersin!

Bindebir’i yaktı, kavurdu aşkın,
Seni sevdiğimden olmasın kuşkun.
Kökten filizlenmiş taze bir ışkın,
Boyun bosun servi dala benzersin!

NASIL GÜLEYİM?

Dostlar bana “gül” diyorlar, “gül biraz!”

Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?
Kader gülse eder miyim itiraz?
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Ömrüm, yıldız gibi kayıp giderken,
Zalimler mazluma kıyıp giderken,
Kullar kusurumu sayıp giderken,
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Hep titiz davrandım, yine yanıldım,
İçimden oyuldum, dıştan yonuldum.
Hilebazlar hile etti, yenildim;
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Ben yoruldum, deli gönlüm yorulmaz,
Kanlı gözyaşlarım akar, durulmaz.
Yâr dediğim yara açtı, sarılmaz
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Duvardaki sazım is tutar oldu,
Dokunmadım tele, pas tutar oldu.
Diyorlar “Bindebir yas tutar oldu”
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

NAZIN GÜZEL

Gel deyince gelmesen de,
Nazın güzeldir sevdiğim.
Hayalin her gün gözümde,
Yüzün güzeldir sevdiğim.

Çekiyorum hasretini,
Bilmez sanma kıymetini,
Özlüyorum sohbetini,
Sözün güzeldir sevdiğim.

Bir telefon bana yetmez,
Mektup da yaz, özlem bitmez.
Sanki elin kalem tutmaz,
Yazın güzeldir sevdiğim.

Nasıl da yaktın Yüksel’i,
Senin için oldum deli.
Güzelliğin en güzeli;
Özün güzeldir sevdiğim.

NE GÜZELSİN

Seher vakti yol üstüne,
Çıkan güzel ne güzelsin.
Saçlarını bel üstüne,
Döken güzel ne güzelsin.

Gönül hasta, gönül yorgun
Yıllar oldu sana vurgun…
Göz kaçırıp uğrun uğrun
Bakan güzel ne güzelsin.

Dolaşırım deli gibi,
Coşkun bahar seli gibi.
Has bahçenin gülü gibi
Kokan güzel ne güzelsin.

Gel peşinde beni yorma!
Bende kulum, hakir görme!
Gözlerine siyah sürme
Çeken güzel ne güzelsin.

Bülbül konar gülden güle,
Benim sevdam dilden dile.
Her gün beni hâlden hâle
Sokan güzel ne güzelsin.

Benzersin Hak güneşine,
Düştüm geldim bak peşine…
Bindebir'i ateşine,
Yakan güzel ne güzelsin.

NE GEREK

Sevdiğim aşkına düşmüş yanmışım,
Yangını söndürmez suya ne gerek.
Aşkın şerbetiyle sarhoş olmuşum,
İçkiye, mezeye, mey'e ne gerek.

Bitmez sevdan kaldı bana verdiğin,
Aklım baştan aldı tatlı bir dilin.
Canıma ok attı gözün, kirpiğin;
Hançere, silaha, yay'a ne gerek.

Yüksel'i sonunda eyledin âşık,
Bir gün küsüyorsun, bir gün barışık.
Karanlık dünyama olsaydın ışık;
Güneşe, yıldıza, aya ne gerek.

NE HÂLLERE DÜŞTÜK

Ne hâllere düştük yalan mı dostlar?
Dosttan dosta kuyu kazılır oldu.
Ne kadar da kolay çıkıyor postlar,
Asılır, kesilir, yüzülür oldu.

Sahtekârın adı; olmuş “uyanık”
Sen dürüst oldukça olursun sanık.
Bulamazsın yardım etsin bir tanık,
Gayri doğrulara kızılır oldu.

Her gün bir entrika, bir yalan ile,
Bir başka proje, bir plan ile,
Halkın emeğini hep çalan ile,
Bu insanlar böyle ezilir oldu.

Kirli dosyaları aklandı gitti,
Kar gibi tertemiz, paklandı gitti,
Gerçekler toplumdan saklandı gitti,
Yazılar taraflı yazılır oldu.

Paramız pul oldu; her gün eridi
Ahlâk çöküntüsü aldı yürüdü,
Demokrasi, diye bir şey varidi,
Var da niye candan bezilir oldu.

Kafasına giymiş takke, külahı
Emeline alet etmiş Allah’ı.
Cahilin eline verip silahı,
Aydınlar kurşuna dizilir oldu.

Menfaat olunca buzlar eriyor,
Kulağım duyuyor, gözüm görüyor,
Düşündükçe bana hüzün veriyor,
Kılıç Yüksel her gün üzülür oldu.

NE SÖYLESEM

Ne söylesem sözüm gitti boşuna,
Haklıysam da haksız etti el beni.
Köprüler kurmayın gözüm yaşına,
Bırakın götürsün coşkun sel beni.

Ellerim nasırlı emeğim ziyan
Bozuldu bedenim, yürürüm yan yan.
Daha doymadınsa sırtımdan doyan;
Vergi deyip yolum-yolum yol beni.

Bir ekmeğe muhtaç edip ferdimi,
Harap eylediniz güzel yurdumu.
Çalsam bağlamamı, döksem derdimi;
Teselli etmiyor sarı tel beni.

Seçim geldi sizde halk'a geldiniz,
Yalanlar söyleyip kıs kıs güldünüz.
İnsanları bin bir kampa böldünüz;
Ne sağı düşündü, ne de sol beni.

Boş vaatler verip inandırdınız,
Görmezden gelerek çok yandırdınız.
Tozpembe görünüp hep kandırdınız,
Seçmen listesinden gayri sil beni.

Kusura kalsa da büyük beylerim,
Haksızlık yapanı rezil eylerim.
Kör cahil değilim, görür söylerim,
İster aydın, ister cahil bil beni.

Böyle mi gidilir Ata izinden?
Milletim çekiyor bunun yüzünden.
Yüksel'im usandım cahil sözünden;
Yüreğimden yaraladı dil beni.

NE YAZAR

Dünya güzelleri gelse ne yazar,
Yüreğimi sen yakarsın sevdiğim.
Her bir yanım dolu olsa lâlezar,
En güzeli sen kokarsın sevdiğim.

Herkesten gizledim dileklerimi,
Aşkın esir aldı iliklerimi.
Kessem, doğrasam şu bileklerimi;
Kandan sonra sen akarsın sevdiğim.

Ne olur yüzünü çevirme benden,
Bu gönül geçmiyor bir türlü senden.
Bindebir'in canı çıkar bedenden,
Candan sonra sen çıkarsın sevdiğim.

NE İŞİN VAR?

Erdemli olmanın sırrına ersen,
Dinler ile ne işin var kardeşim?
İkna edip benim beynime girsen,
Cinler ile ne işin var kardeşim?

Cehalet denilen şu derin yara;
Çoğunu korkuyla saldı mezara.
Cennet arıyorsan dünyada ara;
Sinler ile ne işin var kardeşim?

İnsan olmayanlar insan ayırır,
Menfaati için insan kayırır.
Bir metrekare yer gözün doyurur;
Bin'ler ile ne işin var kardeşim?

Hakkı bilen Hakkın binasın yıkmaz,
Hak için yorulur; usanmaz, bıkmaz.
Medeni insanlar dağlara çıkmaz;
İn'ler ile ne işin var kardeşim?

Bindebir'in sazı dertli ötmesin,
Bunca sözüm heba olup, gitmesin.
Mirasımız sevgi olsun, bitmesin;
Kin'ler ile ne işin var kardeşim?

NE MUTLU BANA

"Meyvesiz bir ağaç taşlanmaz." derler,
Taşlandıysam eğer ne mutlu bana.
"Duygusuzlar yanıp, haşlanmaz." derler,
Haşlandıysam eğer ne mutlu bana.

Çırak, ustasından hisse kaparmış,
Mecnun, Leyla'sına sanki taparmış,
Bahçıvan, cins meyve aşı yaparmış,
Aşlandıysam eğer ne mutlu bana.

Bilmezdim, her gülde diken olurmuş,
Bülbül, gülden ayrı kalsa; ölürmüş.
Armudun iyisi güze kalırmış,
Kışlandıysam eğer ne mutlu bana.

Vicdanı olmayan acı çekmezmiş,
Ham meyveyi karga bile kekmezmiş.
Çiftçi ham toprağa tohum ekmezmiş,

İşlendiysem eğer ne mutlu bana.

Hayal cennetinden çok öte geçtim,
Ne bir Hızır gördüm, ne bade içtim.
Yobaz meclisinden hep uzak kaçtım,
Dışlandıysam eğer ne mutlu bana.

Yüksel'im çiçekte sevdim arıyı,
Hep "Sevgi Kaynağı" bildim Tanrı'yı.
Ömrüm hep bu yolda geçti yarıyı,
Yaşlandıysam eğer ne mutlu bana.

Açıklama:
Kekmek= gagalamak

NE OLMUŞ?

Hiç olmazsa ahım sende kalmadı,
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?
Ben öpünce gül dudağın solmadı,
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

Günlerdir ki surat asar durursun,
Bir silahın olsa beni vurursun.
Gücün yetse yerden yere sürürsün;
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

O mutluluk on saniye sürmedi,
Dudaklarım dudağını yormadı,
Bir Allah'tan başka kimse görmedi;
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

Bindebir'im tattım balı, şekeri;
Ödünç aldım, dudağımdan al geri.
Kim öpmez ki senin gibi dilberi?
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

NEDEN HAYRANSIN?

Doğru sözüm bana düşman olurken,
Sen neden hayransın bana güzel dost?
O yâr sevdiğine pişman olurken,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Hep karalı, çile dolu günüm var,
Benim ne şöhretim, ne de ünüm var…

Hayran olunacak hangi yönüm var?
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Aşkın şarabını içer sızarım,
Kendi mezarımı kendim kazarım.
Ben kendime elden fazla kızarım,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Yüksel yüreğinden kaç kez vuruldu,
Kanlı yaşım daha yeni duruldu.
İdam sehpalarım bile kuruldu,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

OLMADI

Çok Bakan'lar gördük şimdiye kadar,
Bizi insan gibi gören olmadı.
Kalmadı aklımız, olduk derbeder,
"Halin nedir ?" diye soran olmadı.

"Namusluyum" deyip, arsız çıktılar,
Kimi mafya, kimi hırsız çıktılar,
Ümitlerimiz hep yersiz çıktılar;
Söylediği sözde duran olmadı.

Bir avuç insanı zengin ettiler,
Faturayı halka kesip gittiler,
Zalimi masumdan üstün tuttular;
Azgın yaramızı saran olmadı.

Sanmasınlar Ozan Yüksel semedir,
"Vay şu gelmiş, vay bu gelmiş" nemedir…
Gelenlerin işi gücü yemedir;
Bir lokma ekmeği veren olmadı

OLMAZ MI?

Ne telefon ettin, ne haber saldın,
Dost olunca bir hal hatır olmaz mı?
Gurbet ellerinde nerede kaldın?
Mektup yazsan iki satır, olmaz mı?

Haber gönder, koşup sana geleyim
Hep ağlatma, bende biraz güleyim!
Misafir et, birkaç gün de kalayım,
Ak gerdan üstünde yatır, olmaz mı?

Boş bırakma hiçbir gece yanımı,
Mutluluk içinde çıkar canımı.
Sömür iliğimi, sömür kanımı;
Erit bedenimi, bitir, olmaz mı?

Derilecek olmuş bostanın, bağın
İkiz kirazlara benzer dudağın.
Amasya elması al al yanağın,
Desen: ”İki tane götür !” olmaz mı?

Karar verdin ise elin olmaya,
Yüksel’im emeğim giderse zay’a,
Vur boynuma, ayır iki parçaya;
Cellât isen işte satır, olmaz mı?

OLUR

Aşkın ateşine düştüm düşeli,
Bazen yanıp bazen donduğum olur.
Kendi mezarımı kendim eşeli,
Kefensiz mezara konduğum olur.

İstedim bu aşkın sırrına ere’m,
Dostlar, yana yana olmuşum verem.
Sevdiğim Aslı’dır, ben garip Kerem;
Zülfünün telinden yandığım olur.

Aşk, hile götürmez; görür sezerim
Aşkın badesini özden süzerim.
Mecnun oldum, “Leyla !” diye gezerim;
Hayalini gerçek sandığım olur.

Bakmayın böylesi miskin hâlime,
Kimse dokunamaz bir tek telime.
Köroğlu’yum düşman oldum zalime;
Nice Bolu Beyi yendiğim olur.

Pir Sultanlar gibi çatıp kaşımı,
Masumlara siper ettim döşümü.
Bindebir’im halkım için başımı,
Bakarsın gül gibi sunduğum olur.

OLUR MU?

Her şey vardan var olmuştur,

Bir şey yoktan var olur mu?
Canlı, cansız hep değişir,
Fakat kayıp, sır olur mu?

Hak'tan kula ferman olmaz,
Af dilenme, aman olmaz.
Korku ile iman olmaz;
Tanrı zalim, şer olur mu?

Elendim geçtim elekten,
Korkum kalmadı felekten.
Üstün isem ben felekten,
İnsan olan kör olur mu?

Dağda, taşta, sahillerde,
Her marifet ehillerde…
Bir şey bilmez cahiller de;
Ariflerle bir olur mu?

Dinlerin temeli korku,
Hep böyle işlemiş çarkı.
Yüksel unut evi barkı;
Susan ozan hür olur mu?

ORMAN

Güzellikten konuşursak,
Hemen gelir dile orman.
Bir bilene danışırsak,
Eştir vatan ile orman.

Canlıların yuvasıdır,
Kaynak suyun kovasıdır.
En güzeli havasıdır;
Oksijendir bile orman.

Önler çığı, erozyonu,
Aklı olan korur onu.
Tayfun olsa gelir sonu;
Göğüs gerer yele orman.

Su işlemez çorakları,
Humus eder yaprakları.
Can bedeli toprakları;
Teslim etmez sele orman.

Soğuk, sıcak dengelenir;
Güneş olur, gölgelenir.

Yel estikçe dalgalanır;
Benzer nazlı güle orman.

Yazar kâğıt, kalem onda,
Koca dünya âlem onda.
Özlediğim sılam onda;
Girer bin bir hâle orman.

Gönül versek biz hepimiz,
Cennet olur bu ülkemiz.
Suyu temiz, hava temiz;
Bir çoğalsın hele orman.

Yaptıralım amenajman,
Çalışalım zaman zaman.
Yok olur; toz, kirli duman,
Alındıkça ele orman.

Bir servettir her zerresi,
Bağlamamın malzemesi.
Yüksel çalar, çıkar sesi;
Seda verir tele orman.

OZAN GÖNÜLLÜ
(Ozan dostum ve Üstadım Coşkun Gönüllü'ye)

"Coşkun" adın gibi coşar yürürsün,
Deryalara dalıp yüzen Gönüllü!
Sohbetinle bana ilham verirsin,
Ozanlar içinde Ozan Gönüllü!

Senden feyiz aldım yollara düştüm,
Aşkın ateşinde kaynadım, piştim.
İnsanlar içinde sevdim, seviştim;
Sevgisiz insana kızan Gönüllü!

Hakka doğru giden yolun güzeldir,
Dostluğa uzanan elin güzeldir.
Haksızı taşlayan dilin güzeldir,
Dertlinin derdini yazan Gönüllü!

Şiirin ölçülü; uyaklar güzel,
Hep yerli yerice duraklar güzel,
Ağ gibi örülmüş ayaklar güzel;
İnci gibi dörtlük dizen Gönüllü!

"İnsanlar dost", dersin "olmasın düşman"
Haktan yana olan, olur mu pişman?

Bana ışık tuttu şiirin, koşma’n;
Karanlığa mezar kazan Gönüllü!

Sana bu sözlerim sanma methiye,
Yüksel’in dilinden ucuz hediye.
Üzülme; “bulutlar kalkmıyor” diye,
İnan böyle gitmez düzen Gönüllü!

OZAN OLMAK İSTİYORUM

Dostlar beni bağışlayın,
Burada kalmak istiyorum.
Boş kovanım; bal işleyin
İlim dolmak istiyorum.

Yüce Ozan Vakfı’nıza,
Hayran oldum vasfınıza.
Sığınarak affınıza;
Hakkı bulmak istiyorum.

Bağnazlığa zincir vuran,
Soyguncudan hesap soran,
Haksızlığa karşı duran;
Ozan olmak istiyorum.

Sazım da var, sözüm de var,
Ozanlıkta gözüm de var.
Yüreğimde közüm de var;
Yanıp solmak istiyorum.

İşkencede üzülsem de,
Kurşunlara dizilsem de.
Asılsam da, yüzülsem de;
Hakça ölmek istiyorum.

Çırak sayın bu hususta,
Aşka yandım; ciğer pusta.
İcazeti veren usta;
İzin almak istiyorum.

Yüksel varsın yağsın dolu,
Yaşayalım dolu dolu.
Ben hayattan içtim dolu;
Sazım çalmak istiyorum.

ÖRNEK OZAN VEYSEL

Örnek ozan, örnek insan herkese,
Ozanların sevdasında Veysel var.
Onunlayız hem de nefes nefese,
Âşıkların hülyasında Veysel var.

Dertle dolu bir yaralı kul olmuş,
Gözyaşları mektubuna pul olmuş.
Hayat O'na "uzun ince yol" olmuş,
Hakikatin aynasında Veysel var.

Bir zalimce yüreğinden vurulmuş,
Ne kin tutmuş, ne kimseye darılmış.
Toprağına "yârim" deyip sarılmış,
Ekmeğinin kavgasında Veysel var.

Övgü yazmış, Atatürk'e, vatana,
Bağnaz yobaz okuya da utana.
Fena kızmış ülkesini satana,
Memleketin ihyasında Veysel var.

"İnsanlığın kavgasına son", diyen
"Bitsin savaş, dökülmesin kan", diyen
"Doğru olan ilim ile fen" diyen
Çağdaş bilim deryasında Veysel var.

Yüksel yanıp kavrulursun közünde,
Toprak olur savrulursun tozunda,
Çok büyüktür halkımızın gözünde,
Geleceğin sonrasında Veysel var.

ÖZEL YARATMIŞ

Yaradan özel yaratmış,
Benzerin yok senin güzel!
Şeker, şerbet, bal da katmış
Sütbeyazı tenin güzel!

Kirpiğin, kaşını korur
Ok olmuş sineme vurur.
Gamzenin yanında durur;
O küçücük benin, güzel!

Dudak kiraz, dişler inci
Sensin dünyada birinci.
Gizlersin ayva, turuncu
Cennet mi her yanın güzel?

Oldum aşkının esiri,
Kalmadı gözümün feri.
Gel öldürme Bindebir'i,
Canı senin canın, güzel!

PABUCUNU DAM'A ATTIM

Beklentim yok siyasiden,
Pabucunu dam'a attım.
Beter çıktı bir asiden;
Bu gönlümü gam'a attım.

Tükenmedi yalan faslı;
Kederliyim, hem de yaslı.
Elbisemin bitti aslı;
Yamalığa yama attım.

Gelemedim hiç dengine,
O yükseğe, ben engine.
Hizmet ettim hep zengine;
Köpeklere mama attım.

Bozdular hep aramızı,
Azdırdılar yaramızı.
Pul ettiler paramızı,
Kabahati zam'a attım.

Ne olsa da yazımızda,
Haram yoktur azımızda.
Çelik teller sazımızda;
Ben derdimi bam'a attım.

Zalime kim demiş "Sömür"
Yoksullukla bitti ömür.
Eser poyraz, yoktur kömür;
Umudumu sam'a attım.

Yandım ama közüm yoktur,
Sorunlara çözüm yoktur,
Ariflere sözüm yoktur;
Sözü cahil, ham'a attım.

Yaraların em'indeyim,
Hakla halkın cemindeyim,
Muhabbetin demindeyim;
Sanma gözüm cam'a attım.

Emek teri bana bade,

Söylüyorum sözü sade,
Akıl, mantık, öz ifade;
Hayallere kama attım.

Kılıç Yüksel düştüm köze,
“Şiir” dedim güzel söze.
Şekil, tema, indim öze;
Kafiyeyi tam’a attım.

PINAR GİBİYİM

Hasretin, kurt gibi girdi özüme
Ayakta kurumuş çınar gibiyim.
Damla damla yaşlar indi gözüme,
Kudretten çağlayan pınar gibiyim.

Bu gönlümü senden döndüremedim,
Huri, melek versem kandıramadım.
Yangınım yürekte, söndüremedim;
Sanki için için yanar gibiyim.

Ateşlerde yandım gece uykusuz,
Ben duygu seliyim, sen bir duygusuz.
Böyle umursamaz, böyle kaygısız
Oluşunu artık kınar gibiyim.

Bindebir’im bitti gücüm, mecalim
Seni iflah etmez benim vebalim.
Dilim varmaz yine diyemem zalim,
İnan ki sabrımı sınar gibiyim.

RAMAZAN

Ne güzel uyudum, rüyaya daldım,
Bir gece kapımı çaldı Ramazan.
Ne hata ettim de içeri aldım;
Uykumu yarıya böldü Ramazan.

Dedim:’Hayır ola gece yarısı”
Dedi:”Kınayana olsun darısı”
Meğer onu evden kovmuş karısı;
Otuz gün misafir kaldı Ramazan.

İnsan usanıyor, candan beziyor,
“Sabır ver Ya Rabbim” deyip kızıyor.
Hiç durmadan köşe bucak geziyor;

Akşam gitti, sabah geldi Ramazan.

Dedim: ‘Bak, rüşveti alıp kırışan’
Dedi; “onlar sevap için yarışan”
Bize baktı, çoluk çocuk perişan;
Bıyığın altından güldü Ramazan.

“Pirzola yemedim, viski içmedim,
Ömrüm bitti orucumu açmadım,
Çalıp çırpıp Avrupa’ya kaçmadım”
Deyince sarardı soldu Ramazan.

Yüksel’im borcumuz varsa öderiz,
İnsan hakkı için Hakka gideriz.
Dedim: “Sen hele öl, bayram ederiz”
Arife akşamı öldü Ramazan.

SAMYELİ GİBİSİN

Samyeli gibisin, yaman esersin
Çölde çiçek gibi soldurma beni!
Güzelliğin ile nefes kesersin,
Ecelim yetmeden öldürme beni!

Günler geçer uyku girmez gözüme,
Ne dedim darıldın, hangi sözüme?
Kabahatim varsa söyle yüzüme,
El âleme kötü bildirme beni!

Başını yaslayıp gel yat döşümde,
Düşmanlar dolansın varsın peşimde.
Yorgan kucaklatıp gece düşümde,
Gündüz hayaline yeldirme beni!

Güzellikten güller açmış teninde,
Ak gerdana güzel uymuş ben’in de.
“Bindebir’im gel” de, yata’m yanında,
Aç susuz durayım kaldırma beni!

SANA KIYAMAM Kİ

Sensiz geçen bir an’ımı,
Yaşıyorum sayamam ki.
Acıtsan da bu canımı,
Yine sana kıyamam ki.

Vurulmuşum gözlerine,
Aşkın indi çok derine.
Kalbimdeki o yerine,
Başkasını koyamam ki.

Ne olursun beni dinle,
Besle beni hep sevginle.
Yaşasam bin yıl seninle,
İnan sana doyamam ki.

Yüksel artık düştü dile,
Sonu ölüm olsa bile.
Ben razıyım bedeline;
Söz vermişim cayamam ki.

SANA SÖYLÜYORUM

Sana söylüyorum sana,
Ne olur bir dursan güzel?
Önce dinlesen de beni,
Sonra çekip vursan güzel!

Zülüflerin tel tel olmuş,
Yanakların al al olmuş,
Dudağın şeker, bal olmuş;
Bir tadımlık versen güzel!

Kalem gibi kaşlarına,
İnci gibi dişlerine,
Vuruldum gülüşlerine,
Şu hâlimi görsen güzel!

Kirpiğine çekip sürme,
Ok gibi sineme vurma!
Yüksel'in kalbini kırma,
N'olur hatır sorsan güzel!

SELAM GETİRDİM
(Âşık Veysel Şatıroğlu'na)

Sen ölmez ozansın duy bu sesimi,
Kazma, kürek, belden selam getirdim.
Kimse el sürmemiş, çeker yasını
Sazındaki telden selam getirdim.

İki kapı handa dile düşmüşüm,

Geze geze ben bu hâle düşmüşüm.
Sivr’alan’dan Çamlıbel’e düşmüşüm,
Uzun ince yoldan selam getirdim.

Dost mektup yazınca; “durma gel” diye
“Açıldı menekşe, sümbül, gül” diye.
“Dağların her yanı oldu yol” diye,
Mektuptaki puldan selam getirdim.

Sadık yârin seni bizden alsa da,
Hatırlar dostların ayrı kalsa da.
Kara toprağını seller çalsa da,
Boz-bulanık selden haber getirdim.

Sökün ettiğinde baharın seli,
Unutmak mümkün mü Koca Veysel’i?
Aynı aşktır âşık etti Yüksel’i,
Bülbül oldum gülden selam getirdim.

SEN

Kendin beyaz kâğıt, gözlerin kömür
Yakarsın insanı, kavurursun sen.
Böylesi yanmaya dayanmaz ömür,
Toprağı üstüme devirirsin sen.

Dudağından şeker, şerbet akıyor
Kara gözlerinde şimşek çakıyor.
Yüzün güneş gibi beni yakıyor,
Kerem eder, küle çevirirsin sen.

Teselli bulsam da sazın telinde,
Bindebir’in canı senin elinde.
Kuru yaprak gibi aşkın yelinde,
Diyardan diyara savurursun sen.

SEN BENİMSİN, BENDE SENİN

Bir el gibi görme beni,
Sen benimsin, bende senin.
Ardın sıra yorma beni,
Sen benimsim, bende senin…

Buluşalım tenhalarda,
Bir köşede, bir kenarda…

Koyma beni ahu-zarda,
Sen benimsin, bende senin.

Korkma elin sözlerinden,
Düşsen bile gözlerinden.
Sarıl da öp yüzlerimden;
Sen benimsin, bende senin.

Saçlarını okşayayım,
Bir gül gibi koklayayım.
Yüreğimde saklayayım;
Sen benimsin, bende senin.

Bindebir'in bak hâline,
Muhtaç etme bir zalime.
'Seviyorum' tek kelime;
Sen benimsin, bende senin.

SEN BİLMEYECEKSİN

Gül yüzlüm!
Gül dudaklım!
Gurur ederek,
Haram sayarak öpmediğin dudağımı,
Belki bir gün öpeceksin
Ama sen bilmeyeceksin.

Ben ölürken vasiyet edeceğim;
Toprağımın üstüne gül dikecekler.
Toprak olan bedenim;
Ona hayat verecek,
Güller açacağım.
Bir gün mezarıma geleceksin
O kadar da vefasız değilsin ya…
Geleceksin elbet
Güllerimi koklayacaksın
Gül gibi dudaklarına bastırarak güllerimi…
İşte o zaman
Beni koklayacaksın.
O güllerde benim dudaklarım olacak
Dokunacak dudaklarımız birbirine
Ama sen bilmeyeceksin.

Ben sana güleceğim o zaman;
'İnadın kırıldı, işte öptün' diyeceğim.
Beni duymayacaksın
Belki bunlar olacak
Ama sen bilmeyeceksin.

25.11.2001- Yüksel KILIÇ

SENDEN AYRILALI

Senden ayrılalı dünya başıma,
Dardır ey sevdiğim, vallahi dardır.
Yalanım var ise kör kurşun ile
Vurdur ey sevdiğim, vallahi vurdur.

Yalnız ben olayım yüzüne bakan,
Aşkındır gönlümde yenilmez Hakan.
O aşkın ateşi bağrımı yakan,
Kordur ey sevdiğim, vallahi kordur.

Seni kucaklayıp bağrıma sarsam,
Boynuna sarılıp, yüzümü sürsem…
Şu bayram gününde bir kere görsem;
Kârdır ey sevdiğim, vallahi kârdır.

Hasretin bağlıyor sanki elimi,
Ağarttı saçımı, büktü belimi.
Kılıçlar kesmiyor gayri dilimi,
Kördür ey sevdiğim, vallahi kördür.

Başımdan atamam derdi, kederi
Anarım seninle geçen günleri.
İşimi sorarsan, o günden beri,
Zardır ey sevdiğim, vallahi zardır.

Yüksel'im halimi getirdim dile,
Elimde bir kâğıt, bir kalem ile.
Gördüm ki ayrılık ölümden bile
Zordur ey sevdiğim, vallahi zordur.

SEVGİLİYE SERZENİŞ
(14 heceli düz kafiye örneği)

Bir sır vermiştin bana, gözlerime bakarak;
Bir haini sevmiştin, yüreğimi yakarak.
Gözlerim kor'a döndü, şimşek şimşek çakarak;
Gözyaşım sele döndü, damla damla akarak.

Yıkıldı gönül tahtım, inan hâlâ viranım,

Restore eden yoktur, perişan dört bir yanım.
Gözlerine bakarak, çekilseydi bu canım;
Çok bahtiyar ölürdüm, ölsem bile sultanım!

Yalınayak gezerdim, çorap ördüler başa,
Ateşi elle tuttum, hazır dururken maşa.
Toprağı ele verdim, tohumu ektim taşa;
Sonuç sıfıra sıfır, isyankâr oldum hâşâ...

Yüreğime iz yapmış, silemedim adını,
Ellere verdim yazık, senin gibi kadını.
Önce haini sevdin, sonra elin yâdını;
Bunca yıl Bindebir'in duymadın feryadını…

“SEVİYORUM” DESEN BANA

“Seviyorum” desen bana,
Bu gönlüm sultan olurdu.
Kimse alamazdı benden,
Senin için kan olurdu.

Ayın şavkı vursa yüze,
Gözlerimiz gelse göze.
Seni alıp kaçsam bize,
Can cana kurban olurdu.

Başımı koysam dizine,
Yıllarca baksam yüzüne…
Yine usanmazdım yine,
Bir yılım bir gün olurdu.

Kollarım beline kuşak,
Kuru yer olur yumuşak.
Samandan yapardık döşek,
Saçların yorgan olurdu.

Yüksel’im sevmiştim seni,
Sen ise bilmedin beni.
Birleştirsek canı, teni;
İki can bir can olurdu.

SİYAH ÖRGÜ

Siyah örgü giymiş beyaza nispet,
Kömür düşmüş gibi, kar’ın üstüne.

Dilesem Mevla’dan böyle bir kısmet,
Bilmem ki olur mu yârin üstüne.

Gözlerine yıldız düşmüş parlıyor,
Kahkaha atınca hava gürlüyor.
Gönül katsam eller beni horluyor,
Efkârım artıyor, zarın üstüne.

Saçlarını tel tel dökmüş yüzüne,
Bütün güzellikler düşmüş özüne.
Bindebir’im yandım aşkın közüne,
Soğuksu döküldüm terin üstüne.

SÖYLE NEDEN BÖLÜCÜYÜZ?

Aklı, iradeyi her şeyden üstün,
Kıldığımızdan mı bölücüyüz biz?
Yakılıp ölsek de biz yine dostun,
Kaldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Seslenirim sana, sesimi işit!
Aklı kullanmaya olmuşuz reşit.
Bütün insanları her hakta eşit;
Bildiğimizden mi bölücüyüz biz?

Hak için saz çalıp, türkü söyleyip,
Hakkı; canımızdan üstün eyleyip,
Bütün imkânları eşit paylayıp,
Böldüğümüzden mi bölücüyüz biz.

Sefalet diz boyu, enflasyon hiper,
Hırsızlar, hırsızı alnından öper.
Hainlere karşı her yerde siper;
Aldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Girdiğinde zalim düşman vatana,
Birlikte savaştık, bir sor ata’na.
Kılıç çekip, bize kurşun atana;
Çaldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Ateş yakmak için sönmüş ocağa,
Sahip çıkmak için il’e, bucağa.
Şehit düşüp, hem de kucak kucağa;
Öldüğümüzden mi bölücüyüz biz?

Yüksel’im hiç riya yoktur sözümde,
Sözümde var olan, vardır özümde.
Yüce Atatürk’ün her an izinde;

Olduğumuzdan mı bölücüyüz biz?

SÖZ BIRAKMADIN

Hiç mi tanımadın, hiç mi sevmedin?
Aşkımızdan eser, iz bırakmadın.
Sana ne söylesem ikna olmadın,
Başka söyleyecek söz bırakmadın.

Çiğneyip geçtiğin yol ettin beni,
Yağmura susamış çöl ettin beni,
Ateşi kararmış kül ettin beni;
Bir daha yanacak köz bırakmadın.

Dermanım sen idin, düşürdün derde,
Tabipler ne bilsin, çaresi nerde?
Kesildi ışığım, çekildi perde;
Yüzünü görecek göz bırakmadın.

Yüksel'im imkânım oldu imkânsız,
Bir seven olur mu böyle insafsız?
Çıkar yol kalmadı, behey vicdansız;
Bana oynayacak koz bırakmadın.

SUÇ MU SANKİ?

Suç mu sanki sana âşık olunca,
Türküler yakmaya başlasam, güzel!
Kuruyup dudağım, benzim solunca,
Öpsem dudağından yaşlasam, güzel!

Hayalinle dolu gezdiğim yerler,
Bir kere görmeye verilir serler.
"Güzele bakması sevaptır" derler
Sana baksam, sevap işlesem, güzel!

Canım feda sana bir kez bakmaya,
Niyetim yok böyle aşktan bıkmaya.
Odunum, kömürüm yoktur yakmaya;
Bu sene koynunda kışlasam, güzel!

Her dakika gelsem senin yanına,
Sürsem dudağımı beyaz tenine…
Zerre kadar acı vermem canına,
Elma yanağını dişlesem, güzel!

Gel benim sevdamı bir düşün hele,
Beden toprak olup gitmeden sele…
Bir günlük mutluluk çok mu Yüksel’e?
Seninle bir gece düşlesem, güzel!

ŞERİATIN İÇYÜZÜ

İnsanın mantığı işlemez olur,
Şeriatın işte budur içyüzü.
Akıl dışılığı dışlamaz olur,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Yöneltir insanı cine, şeytana
Akılcı ahlâkı iter bir yana.
Uhrevî bir ahlâk verir insana,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Resim, heykel, müzik, şiir yasaktır
Aydına kirlidir, cahile paktır.
Din adına insan öldürmek haktır,
Şeriatın işte budur içyüzü.

İlâhi güçlerden bekler saadet,
Halbuki açlıktan kopar kıyamet.
Her işin başıdır dua, ibadet
Şeriatın işte budur içyüzü.

Din hayrına hile, yalan, rüşveti
Mubah sayar, onda görür mürveti.
Birileri böyle kapmış serveti,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Yoksulluk fazilet, sabır işiymiş
Sabreden erdemli, olgun kişiymiş.
Kadın da şeytanmış, hem de dişiymiş
Şeriatın işte budur içyüzü.

Halka yol gösterir rüya tabiri,
Suçunu söylermiş gören kabiri.
Şeriatta gördüm kini, kibiri
Şeriatın işte budur içyüzü.

Horoz ötmüş melek gelse gözüne,
Kadın aklen eksik diyor özüne.
Tanrı kızmış her işveli sözüne,
Şeriatın işte budur içyüzü.

İnsanın genzinde şeytan uyurmuş,

Hâşâ, Tanrı bunu böyle buyurmuş.
Mollalar özenle halka duyurmuş,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Sinek bir kanattan dökermiş zehir,
Öbür kanadından ise panzehir…
Temizler gidermiş sanki bir nehir,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Cin ile periyle olur üfürük,
Üfürürken ara sıra tükürük…
Böylesine akıl dışı kötülük,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Sihirle olurmuş aklın durması,
Çaresi, yobazın kafa yorması:
“Sabahları yedi acve hurması,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Faziletmiş kan akıtmak, kindarlık
Kısasa kısasla olur dindarlık.
Mollalara meslek olmuş cindarlık,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Överek anlatır Türk’ü vuranı,
İlle de Arapça okur Kur’an’ı.
Sapık sayar; akıl, mantık yoranı
Şeriatın işte budur içyüzü.

Felâket, musibet Tanrı’dan diye,
Bize miskinliği etmiş hediye.
Arap kültürüne yazar methiye,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Bir hayal ürünü kural vermiş ki;
Her şeyi tutarsız, her şey çelişki…
Çıkara dayalı bütün ilişki,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Bakara’da (230) Tanrı yazmış hülleyi,
İnsanlara fena vurmuş silleyi.
Gömdürür bedeni, taşlar kelleyi
Şeriatın işte budur içyüzü.

Atatürk bozunca böyle oyunu,
Yobaz, hakarete boğmuş soyunu.
Müride içirir abdest suyunu,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Din adamlarıdır bundan sorumlu,

Her birisi ayrı ayrı yorumlu…
Çenesi sakallı, başı sarımlı,
Şeriatın işte budur içyüzü.

Ne söyleyim böyle Kur’an kursuna,
Yüksel’i beyninden vuran kurşuna…
Yobaz kıydı aydın Turan Dursun’a,
Şeriatın işte budur içyüzü.

ŞİİR

İnan değerlisin aziz dostumdan,
Sancılı günlerde olunca, şiir.
Davul yaptırırsın belki postumdan,
Derimi yüzdürüp yolunca, şiir.

Sana verdim gündüz ile gecemi,
Nakış -nakış yazdım her düşüncemi,
İlmek -ilmek ördüm her bir hecemi,
Gönlüme bir esin dolunca, şiir.

Dilimden dökülen dua gibisin,
Ciğerime dolan hava gibisin,
Sanki her derdime deva gibisin,
Nazlı yârden ayrı kalınca, şiir.

Neşede, tasada, türlü halimde
Çağıl çağıl akar oldun dilimde.
Üşümem, yanarım kendi selimde
Derin deryalara dalınca, şiir.

Güzele güzelce bakışın başka,
Berrak sular gibi akışın başka,
Peşimden ağıtlar yakışın başka,
Gün gelir Yüksel’in ölünce, şiir.

ŞİMDİ

Her güzelden bir ok yedim,
Bağrım delik deşik şimdi.
Bir de kötü çıktı adım;
Oldum yerde eşik şimdi.

Yaktı beni bir gidenim,
Dert üstüne dert edenim.
Rüzgâr değse tüm bedenim;

Sallanan bir beşik şimdi.

Hançer vurdu böğrüme yâr,
Aldırmadı ağrıma yâr.
Yara açtı bağrıma yâr;
Ciğerimde keşik şimdi.

Derdim oldu derya, deniz;
Ne bet koydu, ne de beniz.
Bindebir'i bir görseniz ;
Gariban bir âşık şimdi.

TANRI, SENİ KİM YARATTI?

Yaratmışsın bunca değer,
Tanrı, seni kim yarattı?
Bir varoluş yoksa eğer,
Tanrı seni kim yarattı?

Sen Âdem'e üfle hava,
Karga güler böyle sav'a.
Kaburgadan olmuş Havva,
Tanrı, seni kim yarattı?

Aranırsın, özlenirsin
Kimden kaçar, gizlenirsin?
Cevap vermez, nazlanırsın
Tanrı, seni kim yarattı?

Cismi yok'un olmaz aklı,
Bir korkusun bizde saklı…
İnanmayan bence haklı,
Tanrı, seni kim yarattı?

Aykırısın her kânuna,
Şaştım böyle olduğuna.
Gücü nasıl yetti buna?
Tanrı, seni kim yarattı?

Konuğum ol, gel de bana,
Yüksel iman etsin sana.
Bürünmüşsün türlü dona,
Tanrı, seni kim yarattı?

TARİF EDEMEDİ

Sendeki o derin aşkı, esini
Kullar tarif edemedi, Mahsuni!
Öyle özledim ki güzel sesini,
Diller tarif edemedi, Mahsuni!

Ne aklım yitirdim, ne de çıldırdım,
Velâkin dünyada zaman öldürdüm.
Mektup yazıp, adresini bildirdim;
Pullar tarif edemedi, Mahsuni!

Senin muhabbetin kaldı bu canda,
Aşkınla mest oldum sanki bir anda.
Sazımda çelik tel, sırma bir yanda;
Teller tarif edemedi, Mahsuni!

Bindebir Ozan'a çıksa da adım;
Seni nasıl anlatayım Üstadım?
Bağlamamı perde perde okşadım;
Eller tarif edemedi, Mahsuni!

TELEFON GELDİ

Bu gün sevdiğimden telefon geldi
Sesini duyunca sevindim yine.
Gönlüm biraz olsun teselli buldu,
Hayalimde sevdim, avundum yine.

Bülbül şakır gibi o güzel sesi,
Hûri mi, melek mi bu neyin nesi?
Dünyaya gelmemiş, yoktur böylesi,
Diyerek onunla övündüm yine.

Sevenlerin yüzü gülmez, dediler,
Sevilenler kıymet bilmez, dediler.
Seni unutur da gelmez, dediler
Bende sevdiğimi savundum yine.

Bindebir bekleme gelemem, dedi
Sonu nere varır bilemem, dedi.
Bir sevda uğruna ölemem, dedi
Dizlerime vurup dövündüm yine.

TÜRKÜLERDE KALDI SEVDAM

Büyük aşkım yalan oldu,
Türkülerde kaldı sevdam.

Anlamadım, olan oldu
Türkülerde kaldı sevdam.

O’nu Leyla sanıyordum,
Hayaline dönüyordum.
Kerem gibi yanıyordum;
Türkülerde kaldı sevdam.

Suçum neydi, ben ne yaptım?
Sanma yanlış yola saptım.
Onun için türkü yaptım;
Türkülerde kaldı sevdam.

“Bir an önce unut !” diyor,
“Dinle beni, söz tut !” diyor,
“Yüksel’e yok umut !” diyor;
Türkülerde kaldı sevdam.

UNUTTUN MU?

Günler geçti birer birer,
Unuttun mu yoksa beni?
Ne bir selam, ne bir haber,
Unuttun mu yoksa beni?

Bir telefon etmez misin?
Mektup yazıp atmaz mısın?
Hatırında tutmaz mısın?
Unuttun mu yoksa beni?

Boşuna mı düştüm aşka?
Sevmeseydim seni keşke.
Yâr mi sevdin benden başka,
Unuttun mu yoksa beni.

Gözüm yaşı akar sel sel,
Özlüyorum durma tez gel!
Bir hatırla adım Yüksel,
Unuttun mu yoksa beni?

VALLAHİ

Gayri benim bu dünyada gözüm yok
Ölsek, adam saymıyorlar vallahi.
Paran yoksa, ölmeye de yüzün yok,
Mezarlığa koymuyorlar vallahi.

Asılsan da ipe bıçak çalan yok,
Boğulsan da ardın sıra dalan yok.
Abartmadım, sözlerimde yalan yok,
Duysalar da duymuyorlar vallahi.

Gariplerin bütün derdi geçimde,
Yaralarım her gün kanar içimde.
Siyasinin aklı, fikri seçimde
Yiyip içip doymuyorlar vallahi.

Çaresi yok, öldürecek illetin,
Karşı köye kesilecek biletin.
Beyinleri uyuştu mu milletin?
Uyuyorlar, aymıyorlar vallahi.

Bindebir'im acınacak hâlin var,
İki yırtık, bir yamalı çulun var.
Kalın kafan, bir de sivri dilin var
Adam sayıp kıymıyorlar vallahi.

VAR
Selam veremezken çoğu eşine,
Günde bir güzele yat veren de var.
Zamparalar düşmüş yosma peşine,
Baktım yat üstüne kat veren de var.

O renkli dünyanın girsen içine,
Harcanıp giden var hiçi hiçine.
Şöhret oldu diye elin piç'ine,
Gül gibi memeden süt veren de var.

Hayatın gerçeği açık görene,
Şapka çıkarırım aklı erene.
Cahillik yüzünden kara trene,
"Yesin, doysun" diye ot veren de var.

Sokakta yatan var şu Zemheri'de,
Tüyler diken olmuş mosmor deride.
Banyosuz üç ay'ı koymuş geride,
Tutup ensesinden bit veren de var.

Bindebir Ozan'ım gördüm, anlattım
Ne abartı yaptım, ne yalan kattım.
Zalimin elinde çamura battım,
"Vurun gitsin" diye fit veren de var.

VAR MI?

Hakkı insanda aradım,
Hak sırrına eren var mı?
Ben kimim, neye yaradım?
Hiç kendine soran var mı?

Şu dünyada, şu mekânda,
Yaşamak istedim an'da.
Bu devirde, bu zamanda,
Bundan başka bir an var mı?

Türlü entrika ederler,
Kapışır haramı yerler,
Yine; "Müslüman'ım" derler,
Böyle yazan Kuran var mı?

Mansur deyince "Enelhak"
Parça-parça kestiler bak!
İnsanda değil, nerde Hak?
Başka yerde gören var mı?

Yüksel'im bende bir can'ım,
Yok kimseye nefret, kinim.
Sevgidir; mezhebim, dinim;
Bundan büyük iman var mı?

VAZ MI GEÇTİN?

Seni sevip saramadan,
Söyle benden vaz mı geçtin,
Mutlu bir gün göremeden,
Söyle benden vaz mı geçtin?

Ateşinde kavrulduğum,
Rüzgârında savrulduğum,
'Kâbe'm' diye çevrildiğim;
Söyle benden vaz mı geçtin?

Aşkın ile çektim çile,
Deli oldum düştüm dile.
Sevdiğimi bile bile;
Söyle benden vaz mı geçtin?

Kadir kıymet bilecektin,
Gözyaşımı silecektin,
Hani benim olacaktın?

Söyle benden vaz mı geçtin?

Yüksel'i hiç aramadın,
Yara açtın saramadın,
"Vefâsız" mı senin adın?
Söyle benden vaz mı geçtin?

YAKINMA

Gönül tezgâhında gergef dokurdum,
Şimdi halı değil, çulu bulamam.
Has bahçede bülbül gibi şakırdım,
Gayri gülü değil, çalı bulamam.

Derdimin üstünü dertle bürüdüm,
Gençlik elden gitti, işte çürüdüm.
Kırk beş yıldır yandan çarklı yürüdüm,
Ayaktan vazgeçtim, kolu bulamam.

Hanem viran oldu kaldı örenler,
Halime acıyor beni görenler.
Yârim için Mecnun oldum erenler,
Leyla'mı yitirdim, çölü bulamam.

Dünya neye gebe, nedir bu sancı?
Han'ın sahibi kim, nerede hancı?
Herkesin kendince vardır inancı,
Ne yazık erdemli yolu bulamam.

Bütün insanlarla barışam, dedim,
Ben kendi kendimle yarışam, dedim.
Güruh-i Naci'ye karışam, dedim;
Tanrı'yı buldum da, kulu bulamam.

Bindebir'im güzel kelâm eylerdim,
Muhabbete girer, umman boylardım.
Bir virtüöz idim çalar söylerdim,
Perde şöyle dursun, teli bulamam.

YALAN MI ŞİMDİ?

Beni sevdiğini inkâr etmişsin,
Her gün beklediğin yalan mı şimdi?
Üst üste sigara biri birine,
Yakıp eklediğin yalan mı şimdi?

Hani benim için deli olurdun?
Sesimi duymasan bir gün ölürdün.
Araya- araya beni bulurdun,
Gelip yokladığın yalan mı şimdi?

Hediyeler aldık birbirimize,
Gölge düşemezdi bu sevgimize.
Konuşurken senin ile diz dize,
Öpüp kokladığın yalan mı şimdi?

Sevgiden, dostluktan sözler açarken,
Muhabbet ederken, yiyip içerken,
Sarı zülüflerin tel tel saçarken,
Döküp, akladığın yalan mı şimdi?

Bindebir'im dedim intizarımı,
Yıllarca kaçırdın uykularımı.
Kâğıda yazdığım duygularımı,
Alıp sakladığın yalan mı şimdi?

YÂR BENİ

Toz duman içinde kalmış,
Yola döndürdü yâr beni.
Her yanını diken sarmış,
Güle döndürdü yâr beni.

Gözlerime baka-baka,
Biraz cilve, biraz şaka…
Yüreğimi yaka yaka;
Küle döndürdü yâr beni.

Hep inandım hiç kuşkusuz,
Günlerce kaldım uykusuz.
Kıymet bilmedi duygusuz,
Pula döndürdü yâr beni.

Anladım ki sözü yalan,
Gönül bağım oldu talan.
Bir zalime köle olan;
Kula döndürdü yâr beni.

Günden güne benzim soldu,
Bütün dertler beni buldu.
Artık hiç tanımaz oldu;
Ele döndürdü yâr beni.

Yüksel imiş unutmayan,

Hep o yüzden oldum ziyan.
Paslanmış düzen tutmayan;
Tele döndürdü yâr beni.

“YÂR” DİYORSAN

“Yâr” diyorsan hâlden bilmez birine,
Seni anlayamaz, darılır bir gün.
Gün geçtikçe yaran iner derine,
Merhem diye tuzlar sarılır bir gün.

Sadık olmayanın yoktur vefası,
Özverili olur insanın hası.
Cahil bir damladır, kâmil deryası
Deryalar bulanıp, durulur bir gün.

Yüksel vefasıza yanma boşuna,
Sen ağlarsın, onun gider hoşuna.
Türlü türlü dertler açar başına,
Onurun, gururun kırılır bir gün.

YÂR GÖTÜRSÜN DİYEREK

Sultan ettim onu gönül tahtıma,
‘Otururs a yâr otursun’ diyerek.
Mutluluğu bir gün kara bahtıma,
‘Getirirse yâr getirsin’ diyerek.

Göremezsem bir gün hemen özlerim,
Yollarına bakar bakar gözlerim.
Ciğerimi aşka yakar, közlerim
‘Bitirirse yâr bitirsin’ diyerek.

Ben ortaya attım gizli saklımı,
Siz söyleyin dostlar sözüm haklı mı?
Zay eylesin, baştan alsın aklımı,
‘Yitirirse yâr yitirsin’ diyerek.

Ölüp gitsem baka baka yüzüne,
Gözüm sabit baka kalsa gözüne.
Son nefeste başım koyup dizine,
‘Yatırırsa yâr yatırsın’ diyerek.

Azrail’im olsun alsın canımı,
Yüksel’e dost olan sarsın yanımı.
Vasiyetim; kabre cansız tenimi,

‘Götürürse yâr götürsün’ diyerek.

YARALANDIM
(Çift ayaklı şiire örnek)

Yar başımı derde saldı,
Gözyaşımı eller sildi.
Şu bağrımı vurdu deldi,
Paraladı, paralandım.

Uyumadım gündüz, gece
Aşkı sezdim öyle yüce.
Şiir yazdım hece hece,
Karaladı, karalandım.

Dedim: Yüksel kurban sana,
Tatlı-tatlı güldü bana.
Ecel oku değdi cana,
Yaraladı, yaralandım.

YARALARI İYİLEŞMİŞ ANAMIN…

Tabiplerin çabaları boşuna,
Yaraları iyileşmiş Anamın…
Mezar taşı konmuş iki başına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Tansiyonu bir nefeste bitirmiş,
Şekerini sular almış götürmüş,
Sevdikleri sargı bezi getirmiş,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Kalsa bile bir kemikle, bir deri,
Söküp atmış bedeninden kanser’i,
Rahatlamış, yumup elâ gözleri,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Tahtaları dayamışlar böğrüne,
Seslensen de ses vermiyor çağrına,
Basmış, kara toprakları bağrına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Bindebir’i yetişmeden il’ine,
Çıkarmışlar mezarlığın yoluna,
Dostlarımız koşup girmiş sal’ına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

YAZMADIN BANA

Şikâyetçiyim ben senden Yaradan,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.
Ele güzel yazdın, bana sıradan
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Dudağından şeker, şerbet damlayan,
Sözünü çay gibi özde demleyen…
Gönlümde yaramı sarıp em'leyen,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Ak gerdanı benli, yanak gamzeli
Gören sanmalıydı dünya güzeli.
Hayalim böyleydi ezel ezeli,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Defterin mi yoktu, kalem mi bitti?
Sanki meleklerin tatile gitti.
Yazarken Şeytan mı elini itti?
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Bindebir kulunu düşkün eyledin,
Yolunu kaybetmiş şaşkın eyledin.
Bahar seli gibi coşkun eyledin,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

YETER BANA

Hak yolundan dönemem ben,
Dostlar gelir çatar bana.
Zalimlerden sinemem ben,
Günde bin taş atar bana.

Yobazların saf duruşu,
Bozar dünyada barışı.
Kalleşçe insan vuruşu,
Azrail'den beter bana.

Ben yiyemem insan eti,
Kanından içmem şerbeti,
Dost ile dost muhabbeti;
Buram -buram tüter bana.

Cennet için dövünemem,

Hurim yoktur, övünemem…
Çokla yanlış savunamam,
Azla doğru yeter bana.

Yüksel’im dökme cevheri
Bundan ne anlar serseri.
Cahillikte yok benzeri,
Gelmiş akıl satar bana.

YILAN ÇIKTI

Umutlarımız boşuna,
Defineden yılan çıktı.
Koştuk yılanın peşine,
Bir kuyruklu yalan çıktı.

Olmaz olsun böyle birlik,
Avrupa’dan gelmez dirlik.
Ülkemi sardı fakirlik,
Her tarafta talan çıktı.

Kırk senedir oyalıyor,
Gözümüzü boyalıyor.
Bir verip bin pay alıyor,
Kuşatmaya plan çıktı.

Demokratikleşme, diye
Ülkeyi verdik hediye.
Cahiller yazdı methiye,
Birer destan alan çıktı.

Yunanların yüzü güldü,
Kıbrıs’ı kalemle aldı.
Urfa’dan bize ne kaldı,
İsrail’li olan çıktı.

Şu Haçlının köpekleri,
Daha girmeden içeri,
İki taraftan hançeri;
Bağrımıza salan çıktı.

Bıçak kemiğe dayandı,
Uyuyan Gaffar uyandı.
Bunlar hakkını yiyendi,
Halimize gülen çıktı.

Bilsinler ki Bindebir’im,

Halkımın yanıdır yerim.
Hem ozanım, hem de er’im
Vatan için ölen çıktı.

YÜCE TANRI

İnsanlar hakkında neler yazdılar,
Hiç haberin yok mu ey Yüce Tanrı?
Din adına ne mezarlar kazdılar,
Gücün mü yetmedi bu güce Tanrı?

Doğumun kaç, yok mu senin vefatın,
Hani vardı, nerde kaldı afatın?
Kullandılar doksan dokuz sıfatın;
Çokları kavuştu bak taca Tanrı.

Çıkarı peşinde ağalar, beyler
Her gün gösterişe zikrini eyler.
Hep senin ağzından fikrini söyler;
Gel haddini bildir şu piç’e Tanrı?

Şu dünyanın her yanında talan var,
Kandırmaya türlü-türlü yalan var.
“Allah” deyip hakkımızı çalan var;
Sahip çık garibe ve ac’a Tanrı.

Kullanarak senin yüce adını,
Erkekten geriye atmış kadını.
Bozmuşlar dünyanın güzel tadını;
Duymadın mı bunu ey Koca Tanrı?

Görmezden gelirsin sende kör isen,
Kör değil de kula sadık yâr isen,
Çağırdığım yerde eğer var isen;
Gidemem Kudüs’e ve Hac’a Tanrı.

Layık mı insanlar kötü kadere,
Kitapların zalim yazmış ne çare.
Yüksel’im ağzımdan çıktı bir kere;
Alamam geriye bir hece Tanrı.

YÜZ
(Cinaslı şiire örnek)

Bir görüşte âşık oldum bilirsin,

Bu nasıl kaş, bu nasıl göz, bu ne yüz?
Ben ağlarken nasıl olur gülersin?
Utanmadan, sıkılmadan bu ne yüz?

Kanatları kırılan kuş uçar mı?
Uçamazsa uzaklara kaçar mı?
Yaşlansam da gönül senden geçer mi?
Yaşım olsa bile doksan, belki yüz!

Kır çiçeği entarinin deseni,
Aç ki göre'm gerdanını, enseni…
Ömür boyu unutamam ben seni,
Bağlanmışım tam kalbimle, yüzde yüz.

Senin için soldu gitti bu beniz,
Gel bırakma, beni yalnız, kimsesiz!
Sen balık ol, kalbim sana bir deniz;
Ücret almam gir içine yüz de yüz…

Ah! Güzel yâr, ahım kaldı sinede,
Minnettarım çile dolu güne de…
Yüksel sana kurban olsun yine de,
As zülfüne, tırnağınla beni yüz!

ZERRE KADAR SEVMEZMİŞ

Bir kuru hayale kapıldım, gittim
Bulutsuz yağmurlar yağmazmış meğer.
Bir hayırsız için eridim, bittim
Bu sevdam gönlüne sığmazmış meğer.

Uğruna koymuştum ben bu serimi,
Hor gördü helâlce alın terimi.
O'na yazmış idim şiirlerimi;
Bir tek hecesine değmezmiş meğer.

Bir insanın aklı olursa gel geç;
Sonuna bakarsın tamamen bir hiç.
Çiçeği dökülmüş, meyvesiz ağaç;
Dallarını yere eğmezmiş meğer.

Yüksel'im gerçeğe çektim özümü,
Aşkı kör edemez artık gözümü.
Onun için çalmam bile sazımı;
Beni zerre kadar sevmezmiş meğer.